

ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
เรื่องสารเสพติดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING MANAGEMENT ON SUBSTANCE
ABUSE USING FLIPPED CLASSROOM TEACHING AMONG LOWER SECONDARY
SCHOOL STUDENTS

ไอริน วัฒนพานิช

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
เรื่องสารเสพติดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING MANAGEMENT ON SUBSTANCE
ABUSE USING FLIPPED CLASSROOM TEACHING AMONG LOWER SECONDARY
SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University
2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
เรื่องสารเสพติดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ของ

ไอริน วัฒนพานิช

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ)

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุนทรทรัพย์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

ชื่อเรื่อง	ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้วิจัย	ไอริน วัฒนพานิช
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันทา ศรีศิริ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาเรื่องสารเสพติดด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ (บรรยาย) (3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกห้องเรียน 2 ห้องที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน (30 คน) และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ (30 คน) เครื่องมือที่ใช้ คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา จำนวน 4 แผน (2) สื่อเรียนรู้ออนไลน์ (3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติด (4) แบบสอบถามความพึงพอใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (Dependent samples t-test, Independent samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติด แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติด แตกต่างจากกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.26)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้สุขศึกษา, ห้องเรียนกลับด้าน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Title	EFFECTS OF HEALTH EDUCATION LEARNING MANAGEMENT ON SUBSTANCE ABUSE USING FLIPPED CLASSROOM TEACHING AMONG LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS
Author	IRIN WATTANAPANICH
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sununta Srisiri

The aims of this quasi-experimental research are as follows: (1) to compare the learning achievement on substance abuse in health education learning management between, before and after learning with flipped classroom teaching methods for lower secondary school students; (2) to compare the learning achievement between the experimental group that taught by the flipped classroom teaching methods and the control group were taught using the conventional method of a lecture; (3) to study the satisfaction of students toward flipped classroom teaching methods. The sample groups used in the research were the grade seven students, selected by purposive sampling. They were chosen two classrooms with academic learning achievement in health education at a similar level, divided into two groups: the experimental group were taught flipped classroom teaching methods (thirty students) and the control group were taught in the conventional method (thirty students). The tools in this research consisted of the following: (1) the four of flipped classroom learning plans; (2) online learning media; (3) a learning achievement test for knowledge, attitudes and behavior in substance abuse prevention; (4) a satisfaction questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, a dependent sample t-test, and an independent sample t-test. The results revealed the following: (1) after the experiment, the experimental group and the control group had learning achievement scores of knowledge, attitude and behavior in terms of substance abuse prevention differed before the experiment with a statistical significance of .05; (2) after the experiment, the experimental group were taught using flipped classroom teaching methods had a learning achievement score of their knowledge, attitude and the behavior of substance abuse prevention were different from the control group with a statistical significance level .05; (3) the satisfaction of students towards toward flipped classroom teaching methods was at a good level (mean = 4.26).

Keyword : Health education learning management, Flipped classroom, Learning achievement

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถช่วยเหลือ ความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง และการให้คำปรึกษาในการทำวิจัยจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ดูแลให้ความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา รวมทั้งอาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริ ธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ อาจารย์ ดร.ภาณุ กุศลวงศ์ และอาจารย์ ดร.สิงหา จันทน์ขาว คณะกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์และสอบปากเปล่าทุกท่านที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพิ่มเติมแก่ผู้วิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็น อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน อาจารย์กิริยา กุศลสง อาจารย์จิตติมนต์ ทรงไธรย์ อาจารย์ดารณี คอประเสริฐศักดิ์ อาจารย์สกุลรัตน์ โรจนพรพิทักษ์ อาจารย์กฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์ และอาจารย์ปรีชา บุญเขียน ที่กรุณาอุทิศเวลาในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และปรับแก้ไขเครื่องมือจนสมบูรณ์ ขอขอบคุณอาจารย์ณัฐสินี ม่วงทอง ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และคณะครูโรงเรียนปทุมคงคา ที่ได้อำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลวิจัย และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาท ความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงบุคคลอีกหลายท่าน ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงคุณของบิดามารดา สมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

ไอริน วัฒนพานิช

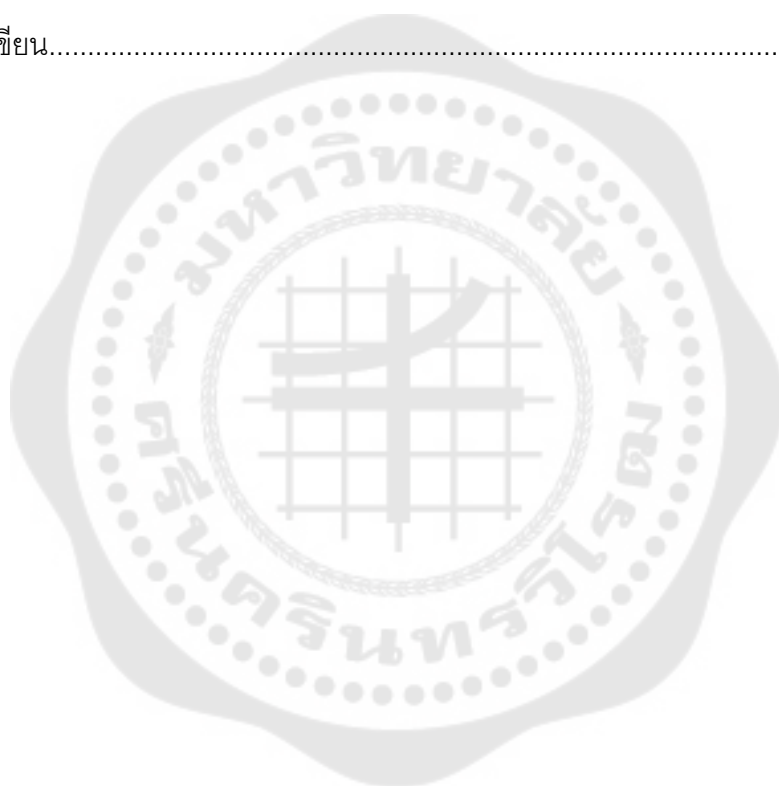
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	7
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด	8
1.1 ความหมายของสารเสพติด	8

1.2 ประเภทของสารเสพติด	8
1.3 การแพร่ระบาดของสารเสพติดในประเทศไทยและสถานการณ์สารเสพติด	9
1.4 พฤติกรรมของวัยรุ่นเกี่ยวกับสารเสพติด	11
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	13
2.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	13
2.2 จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	13
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	14
2.4 คุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	15
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา	16
3.1 ความหมายของการสอนสุขศึกษา	16
3.2 ความสำคัญของการสอนสุขศึกษา	17
3.3 จุดมุ่งหมายของการสอนสุขศึกษา	17
3.4 หลักในการสอนวิชาสุขศึกษา	18
3.5 เป้าหมายของการสอนสุขศึกษา	19
3.6 บทบาทครูผู้สอนสุขศึกษา	20
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	20
4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	20
4.2 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	21
4.3 ข้อเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน	22
4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	24
4.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	25
4.6 ข้อควรคำนึงในการนำห้องเรียนกลับด้านมาประยุกต์ใช้ในบริบทของประเทศไทย ...	26

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน.....	28
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	28
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32
1.การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
ประชากร	32
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการทดลอง	32
2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล	35
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการศึกษา	42
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
ความมุ่งหมายของการวิจัย	54
สมมติฐานของการวิจัย.....	54
วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	57

อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	62
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้.....	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก.....	67
ประวัติผู้เขียน.....	132

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาเรียนระหว่างห้องเรียนแบบเดิมและห้องเรียนกลับด้าน ..	23
ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลอง.....	40
ตาราง 3 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้.....	43
ตาราง 4 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านเจตคติ	44
ตาราง 5 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด.....	44
ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน.....	45
ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่ สอนแบบวิธีปกติ	47
ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบ ห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ	48
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบ ห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ	50
ตาราง 10 คะแนนความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน	51

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบเดิมกับการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันปัญหาสารเสพติดนับเป็นปัญหาที่ร้ายแรง โดยมีผู้ใช้สารเสพติด และผู้จำหน่ายอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพและปัญหาอื่นๆ ตามมา ในประเทศไทยมีสารเสพติดแพร่ระบาดและมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ แม้รัฐบาลจะมีมาตรการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด แต่ก็ยังไม่ทำให้ปัญหาสารเสพติดหมดไป โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นได้มีการทดลองใช้สารเสพติดมากขึ้น

สถานการณ์การค้าสารเสพติดได้มีการรายงานว่ามีลักลอบนำสารเสพติดเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยสารเสพติดที่ถูกลักลอบนำเข้ามาในประเทศไทยนั้นมี 2 รูปแบบ คือ เป็นการแพร่ระบาดในประเทศ และส่งต่อไปยังประเทศที่สาม สถานการณ์สารเสพติดที่เกิดขึ้นในช่วงวันที่ 1 ตุลาคม 2559 - 15 กันยายน 2560 พบว่า มีการจับกุมและตรวจยึดยาบ้าและไอซ์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยจับกุมยาบ้าได้จำนวน 200,387,244 เม็ด เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 76 และจับกุมไอซ์ได้จำนวน 3,999 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 147 ข้อมูลวันที่ 15 กันยายน 2560 จากเหตุการณ์ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุ จึงประเมินได้ว่าสาเหตุเกิดจากปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ ปัจจัยภายนอกประเทศ และปัจจัยภายในประเทศ โดยแหล่งผลิตสารเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากที่สุด คือ แหล่งผลิตที่อยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ โดยรูปแบบการผลิตสารเสพติดในพื้นที่นี้จะดำเนินการเป็นเครือข่ายโดยมีนายทุนที่อยู่ต่างประเทศเป็นผู้ว่าจ้างให้แรงงานในพื้นที่ดำเนินการผลิตสารเสพติดตามคำสั่งซื้อ จะมีผู้ทำหน้าที่จัดจำหน่ายและกระจายสารเสพติดส่งให้กับลูกค้าในประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทย และรัฐบาลเมียนมาได้มีการหารือร่วมกันเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องทั้งรูปแบบการประชุมทวิภาคี และการหารือผ่านโครงการแม่น้ำโขงปลอดภัย 6 ประเทศ (จีน เมียนมา สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนามและไทย) ส่วนปัจจัยภายในประเทศ พบว่า มีการจับกุมและตรวจยึดสารเสพติดได้จำนวนมาก เนื่องจากกลุ่มการค้าต้องลักลอบลำเลียงเข้ามาเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการทดแทนสารเสพติดที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมได้ ส่วนสารเสพติดที่ถูกพักเก็บในแหล่งพักต่อนในของประเทศ ก็จะเร่งระบายสารเสพติด เพื่อลดการสูญเสียอันจะเกิดจากการกวาดล้างของเจ้าหน้าที่ โดยการลดราคาหรือสร้างแรงจูงใจต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อขายกันมากขึ้น รวมทั้งการสร้างเครือข่ายฐานลูกค้าใหม่ที่อยู่ต่างประเทศเพิ่มขึ้นด้วย (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2561)

การแพร่ระบาดของสารเสพติดในหมู่บ้าน ชุมชน มีการแพร่กระจายสารเสพติดจำนวนมาก เนื่องจากมีการจำหน่ายในราคาถูก ทำให้เกิดผู้ค้า ผู้เสพในชุมชนที่เป็นวัยรุ่นและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้าสารเสพติด โดยเฉพาะชุมชนในเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งแพร่ระบาดของสารเสพติดที่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ในขณะเดียวกันก็ยังมีตัวยาใหม่ๆ ที่กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดได้นำมาเผยแพร่ ซึ่งจะต้องมีมาตรการป้องกันอย่างจริงจัง สารเสพติดที่เป็นปัญหาแพร่ระบาดหลัก คือ ยาบ้า รองลงมาคือ กัญชา พืชกระท่อม ไอซ์ และเฮโรอีน และที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด คือ คีตาหมิ่น ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากในอดีต นอกจากนี้ยังพบการใช้ยาควบคุมยาอันตรายในทางที่ผิดในกลุ่มวัยรุ่น เช่น ยาโปรโคดีล ยาแก้ไอ และยาแก้แพ้ เป็นต้น การค้าสารเสพติดด้วยการใช้สื่อสังคม (Social Media) เป็นช่องทางการค้าสารเสพติดในการขายและสั่งซื้อ และมีบริการรับส่งพัสดุภัณฑ์เป็นช่องทางการลำเลียงสารเสพติดตรงถึงมือผู้เสพ และการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E-Banking) เป็นช่องทางจ่ายค่าสารเสพติดตรงถึงมือผู้ค้าถูกตรวจพบมากขึ้น ซึ่งมีผลให้เครือข่ายการค้าสารเสพติด การแพร่ระบาดของสารเสพติดผ่านช่องทางการค้าเหล่านี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การสืบสวนปราบปรามทำได้ยากขึ้น จึงได้มีนโยบายของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีกำหนดให้ปี 2561 เป็นปีเร่งรัดปราบปรามสารเสพติด และมอบนโยบายการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยมีเรื่องการร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ, 2561)

ในปัจจุบันวัยรุ่นได้มีการใช้สารเสพติดเป็นจำนวนมาก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรลอง และมีค่านิยมตามกลุ่มเพื่อน ข้อมูลข่าวสารด้านลบของสารเสพติดเป็นสื่อทางอินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นเข้าถึงง่าย และมีโฆษณาชวนเชื่อในเรื่องของการใช้สารเสพติดที่ไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น เสพแล้วผอม หุ่นดี ผิวขาว ช่วยผ่อนคลายและคลายเครียด สามารถรักษาโรคได้จากทัศนคติดังกล่าวทำให้วัยรุ่นอยากทดลองใช้สารเสพติด จนมีการติดสารเสพติด ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากงานกิจการนักเรียนกลุ่มบริหารงานบุคคลของโรงเรียนปทุมคงคาที่สำรวจปัญหาสุขภาพและการใช้สารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1,445 คน (โรงเรียนปทุมคงคา, 2561) ผลการสำรวจพบว่ามึนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ตลอดจนจากการสอนวิชาสุขศึกษาในฐานะครูผู้สอนในโรงเรียนปทุมคงคา เรื่อง สารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนจำนวนมากที่ยังไม่ทราบโทษและอันตรายของสารเสพติดที่ถูกต้อง ผู้สอนจึงอยากให้ความรู้ในเรื่องโทษของสารเสพติด เพื่อที่นักเรียนจะได้มีความรู้ เจตคติ และมีพฤติกรรมป้องกันการการใช้สารเสพติด ซึ่งการสอนที่มี

ประสิทธิภาพครูผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และมีพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดในเรื่องสารเสพติดอย่างถูกต้อง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านของ Bergmann Jonathan and Sams Aaron (2012) โดยห้องเรียนกลับด้าน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า The Flipped Classroom หมายถึง กระบวนการสอนรูปแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนการใช้ช่วงเวลาก่อนเรียนเนื้อหาในห้องเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ แก้ไขปัญหา ส่วนการบรรยายจะอยู่ในช่องทางอื่นๆ เช่น วิดีทัศน์ สื่อออนไลน์อื่นๆ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้านหรือนอกห้องเรียน (กิตติชัย สุภาสิโนบล, 2558) นับว่าเป็นนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องทำให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ในปัจจุบันสื่อการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติและมีพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดได้ดีมากขึ้น จากสภาพปัญหาและข้อมูลดังกล่าวในฐานะครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา ได้พบปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในตอนต้น จึงเกิดความสนใจในการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ดีขึ้น โดยนำสื่อต่างๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแอปพลิเคชัน Google Classroom มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอน และความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด และเป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา เรื่องสารเสพติด ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ (บรรยาย)

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา เรื่องสารเสพติด ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นประโยชน์ในการหาแนวทางพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 26 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 803 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 60 คน คน ซึ่งได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีพ.ศ. 2562
2. นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

3. นักเรียนมีความพร้อมในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นกลุ่มทดลอง คือ ห้อง ม.1/1 และม.1/3 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุม คือ ห้อง ม.1/2 และม.1/4 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้แบบวิธีปกติ

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลอง 4 คาบ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 4 สัปดาห์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบวิธีปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความรู้ที่มีต่อเรื่องสารเสพติด

2.2 เจตคติที่มีต่อเรื่องสารเสพติด

2.3 พฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การจัดการเรียนรู้สุขศึกษา** หมายถึง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของเนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องต่อสุขภาพ

2. **การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน** หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการสืบค้นหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตและใช้แอปพลิเคชัน Google Classroom และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ครูจัดทำขึ้น และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้นอกเวลาเรียน และนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในห้องเรียน

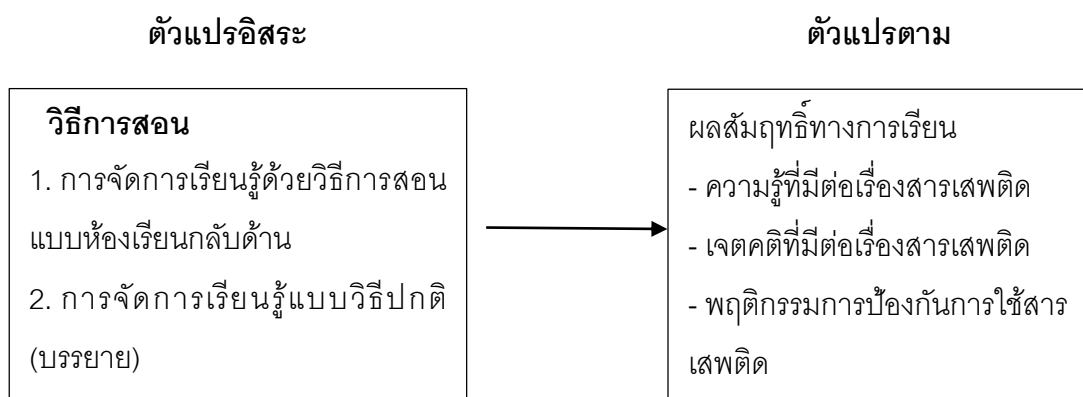
3. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา** หมายถึง ความสามารถในการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดจากการทำแบบทดสอบด้านความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

4. **สารเสพติด** หมายถึง เนื้อหาที่ใช้สอนประกอบไปด้วย เรื่อง ประเภทของสารเสพติด ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ และทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด

5. **นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในรายวิชา พ 21103 สุขศึกษา 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สามารถพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น จึงมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกัน
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด หลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองมีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน อยู่ในระดับมาก

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด

1.1 ความหมายของสารเสพติด

1.2 ประเภทของสารเสพติด

1.3 การแพร่ระบาดของสารเสพติดในประเทศไทยและสถานการณ์สารเสพติด

1.4 พฤติกรรมของวัยรุ่นเกี่ยวกับสารเสพติด

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2.2 จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

2.3 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

2.4 คุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา

3.1 ความหมายของการสอนสุขศึกษา

3.2 ความสำคัญของการสอนสุขศึกษา

3.3 จุดมุ่งหมายของการสอนสุขศึกษา

3.4 หลักในการสอนวิชาสุขศึกษา

3.5 เป้าหมายของการสอนสุขศึกษา

3.6 บทบาทครูผู้สอนสุขศึกษา

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

4.2 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

4.3 ข้อเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

4.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

4.6 ข้อควรคำนึงในการนำห้องเรียนกลับด้านมาประยุกต์ใช้ในบริบทของประเทศไทย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด

1.1 ความหมายของสารเสพติด

พันธุภา กิตติรัตนไพบูลย์ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า สารเสพติด หมายถึง สารที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ เมื่อเสพเข้าไปในร่างกายซ้ำๆ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดๆ ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือนานติดต่อกันก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้นทางด้านร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังอาจต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพติดเสื่อมโทรมลง และเมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือเฉพาะทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสพนั่น

ศิริวิทย์ พรหมนัม (2559) ให้ความหมายของสารเสพติด หมายถึง สารเคมี หรือวัตถุชนิดใดๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดยการดม สูบ ฉีด หรือวิธีอื่นๆ ติดต่อกันซ้ำๆ บ่อยๆ สารนั้นจะมีผลกระทบต่อความรู้สึก ความคิด การมองเห็น การรับรส การดมกลิ่น การได้ยินและพฤติกรรม ถ้าผู้ใช้สารนี้เป็นเวลานาน จะเกิดผลร้ายต่อร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดผล 4 ประการ คือ

1. ต้องเพิ่มปริมาณการเสพเพื่อให้ได้ฤทธิ์เท่าเดิม
2. มีอาการอยากใช้สารเสพติด
3. ถ้าใช้เป็นเวลานาน ต้องการสารเสพติดมากขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ
4. ถ้าผู้ใช้สารนี้เป็นเวลานาน จะเกิดผลร้ายต่อร่างกายและจิตใจของผู้ใช้นั้นด้วย

จากที่มีผู้ให้ความหมายของคำว่า สารเสพติด สรุปได้ว่า สารเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามเมื่อรับเข้าสู่ร่างกายแล้ว โดยการกิน ดม ฉีด สูบ หรือดมจะทำให้มีผลต่อจิตใจและร่างกายของผู้ใช้สารนั้น

1.2 ประเภทของสารเสพติด

สามารถแบ่งได้ตามลักษณะต่างๆ (สำนักงาน ป.ป.ส, 2553) ดังต่อไปนี้

1. แบ่งได้ตามลักษณะที่เกิด ได้แก่

1.1 สารเสพติดธรรมชาติที่ได้มาจากพืช เช่น ฝิ่น พืชกระท่อม กัญชา

1.2 สารเสพติดสังเคราะห์ที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน

2. แบ่งตามพระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ได้แก่

2.1 ประเภทที่ 1 สารเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไม่มีประโยชน์ทางด้านการแพทย์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) แอมเฟตามีน (Amphetamine) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) แอลเอสดี (LSD) และเอ็กซ์ตาซี (Ecstasy)

2.2 ประเภทที่ 2 สารเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ฝิ่น (Opium) มอร์ฟีน (Morphine) โคเคนหรือโคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) และเมทาโดน (Methadone)

2.3 ประเภทที่ 3 สารเสพติดให้โทษที่มีสารเสพติดให้โทษประเภทที่ 2 ผสมอยู่ เช่น ยาแก้ไอที่มีโคเดอีนผสมอยู่

2.4 ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตสารเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) อาเซติลคลอไรด์ (Acetylchloride) เอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidene diacetate) และไลเซอร์จิก อาซิด (Lysergic Acid)

2.5 ประเภทที่ 5 สารเสพติดให้โทษที่มีได้อยู่ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 4 เช่น พืชกัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น (ซึ่งหมายความรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น ก้านฝิ่น พางฝิ่น) พืชเห็ดขี้ควาย

3. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ได้แก่

3.1 ยาออกฤทธิ์กดประสาท เช่น ฝิ่น เฮโรอีน มอร์ฟีน สารระเหย ยากล่อมประสาท

3.2 ยาออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม บุหรี่ เหล้า ยาบ้า ยาไอ โคเคน

3.3 ยาออกฤทธิ์หลอนประสาท เช่น แอลเอสดี (LSD) เห็ดขี้ควาย

3.4 ยาออกฤทธิ์แบบผสมผสาน เช่น กัญชา

1.3 การแพร่ระบาดของสารเสพติดในประเทศไทยและสถานการณ์สารเสพติด

สถานการณ์การค้าสารเสพติดในปี 2561 จากสถานการณ์พบว่ามีการลักลอบนำเข้าสารเสพติดเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากจนเกินความต้องการของผู้ใช้ภายในประเทศ สารเสพติดที่ถูกลักลอบนำเข้ามาในประเทศไทยนั้นมี 2 รูปแบบ คือ เป็นการแพร่ระบาดในประเทศ และส่งต่อไปยังประเทศที่สาม จากการวิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์สารเสพติดที่เกิดขึ้นในช่วงวันที่ 1 ตุลาคม 2559- 15 กันยายน 2560 พบว่า มีการจับกุมและตรวจยึดยาบ้าและไอซ์ เพิ่มขึ้นโดย

จับกุมยาบ้าได้จำนวน 200,387,244 เม็ด เพิ่มขึ้นร้อยละ 76 และจับกุมไอซ์ได้จำนวน 3,999 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นร้อยละ 147 ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2560 (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2561) จากเหตุการณ์ดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันวิเคราะห์ถึงสาเหตุ หรือปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงประเมินได้ว่าสาเหตุเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ ปัจจัยภายนอกประเทศ และปัจจัยภายในประเทศ โดยแหล่งผลิตสารเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากที่สุด คือ แหล่งผลิตที่อยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ โดยรูปแบบการผลิตสารเสพติดในพื้นที่นี้จะดำเนินการเป็นเครือข่ายโดยมีนายทุนที่อยู่ต่างประเทศเป็นผู้ว่าจ้างให้แรงงานในพื้นที่ดำเนินการผลิตสารเสพติดตามคำสั่งซื้อ และจะมีผู้ทำหน้าที่จำหน่าย และกระจายสารเสพติดส่งให้กับลูกค้าในประเทศต่างๆ อย่างไรก็ตามรัฐบาลไทย และรัฐบาลเมียนมา ได้มีการหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งรูปแบบการประชุมทวิภาคี และการหารือผ่านโครงการแม่น้ำโขงปลอดภัย 6 ประเทศ (จีน เมียนมา สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และไทย) ปัจจัยภายในประเทศ พบว่า มีการจับกุมและตรวจยึดสารเสพติดได้จำนวนมาก จากการที่หน่วยกองกำลัง และหน่วยปราบปรามได้ผนึกกำลังกันสกัดกั้นสารเสพติด ไม่ให้เข้าสู่แหล่งแพร่ระบาดในหมู่บ้านและชุมชนได้ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มการค้าต้องลักลอบลำเลียงเข้ามาเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว เพื่อเป็นการทดแทนสารเสพติดที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมได้ ส่วนสารเสพติดที่ถูกพักเก็บในแหล่งพักตอนในของประเทศ ก็จะมีแนวโน้มการขยายตัว เพื่อลดการสูญเสียอันจะเกิดจากการกวาดล้างของเจ้าหน้าที่โดยการลดราคาหรือสร้างแรงจูงใจต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อขายกันมากขึ้น รวมทั้งการสร้างเครือข่ายฐานลูกค้าใหม่ที่อยู่ต่างประเทศเพิ่มขึ้นด้วย (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2561)

การผลิตสารเสพติด ในปี 2561 ปริมาณการผลิตสารเสพติดในสามเหลี่ยมทองคำมีปริมาณสูงไม่ต่างจากปีที่ผ่านมา(ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ, 2561) มีการผลิตสารเสพติดปริมาณมากขึ้นโดยเฉพาะสารเสพติดประเภทสังเคราะห์ ยกตัวอย่างเช่น ยาบ้า ไอซ์ เนื่องจากยังมีการนำสารที่เป็นส่วนผสมตั้งต้นเข้าสู่แหล่งที่ผลิตสารเสพติด พื้นที่การลักลอบนำสารเสพติดเข้ามาเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ชายแดนบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยบริเวณภาคเหนือ มีการนำเข้าสารเสพติดมากที่สุด โดยมีการชักชวนการค้าลำเลียงสารเสพติดในรูปแบบต่างๆ เพื่อจำหน่าย โดยเฉพาะบริเวณกรุงเทพฯ-ปริมณฑล เป็นที่เก็บพักสารเสพติด ก่อนกระจายนำไปยังพื้นที่ต่างๆ ขบวนการค้าสารเสพติดยังคงทำการค้าเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายทั้งในและนอกประเทศ โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการค้า เช่น การใช้ผู้ลำเลียงซึ่งเป็นคนขนไปสู่ผู้ซื้อปลายทาง การซดเซยสารเสพติดที่เสียหายจากการถูกจับยึดก่อนถึง

มือผู้รับ และการนำสารเสพติดจำนวนมากเข้ามาพักเก็บเพื่อรอการส่งซื้อ ทั้งนี้พบชาวต่างชาติ ได้แก่ เมียนมา สปป.ลาว กัมพูชาและออสเตรเลีย เป็นต้น อยู่ในขบวนการค้าขายสารเสพติดไปยังประเทศอื่น โดยมีชาวแอฟริกันตะวันตกที่อยู่เบื้องหลังการค้าสารเสพติดข้ามชาติ ด้วยการจัดหาผู้หญิงไทยหรือในกลุ่มประเทศอาเซียน ลำเลียงสารเสพติดออกนอกประเทศ และจำหน่ายในประเทศ การทำการค้าสารเสพติดด้วยการใช้สื่อสังคม เป็นช่องทางทำการค้าสารเสพติดที่พบมากขึ้น ทั้งเสนอขายและสั่งซื้อโดยเฉพาะในระดับขายส่งรายย่อยและขายปลีกให้ผู้เสพ โดยมีการใช้บริการรับส่งพัสดุภัณฑ์เป็นช่องทางลำเลียงสารเสพติดตรงถึงมือผู้เสพ และการใช้บริการทางการเงินผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E-Banking) เป็นช่องทางจ่ายค่าสารเสพติดตรงถึงมือผู้ค้าถูกตรวจพบมากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้เครือข่ายการค้าสารเสพติดย่อยๆ เกิดและเพิ่มขึ้นได้ง่าย การแพร่ระบาดของสารเสพติดผ่านช่องทางการค้าเหล่านี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การสืบสวนปราบปรามทำได้ยากขึ้น การแพร่ระบาดของสารเสพติดยังเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อน และส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชนอย่างมาก โดยเฉพาะในเขตเทศบาล และกรุงเทพมหานคร เป็นแหล่งแพร่ระบาดของสารเสพติดที่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีตัวยาใหม่ๆ ที่กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดได้นำมาเผยแพร่ ซึ่งจะต้องมีมาตรการป้องกันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะชุมชนในเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งแพร่ระบาดที่สำคัญที่มีทั้งผู้เสพและผู้ค้าระดับขายปลีกให้กับผู้เสพ ประชากรที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด ทั้งในการเสพและการกระทำความผิดที่พบได้แก่ ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 24 ปี วัยเด็กและเยาวชน ร้อยละ 40 โดยส่วนใหญ่ยังอยู่ในกลุ่มอายุ 15-19 ปี โดยร้อยละ 70 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ได้แก่ รับจ้าง แรงงาน และ เกษตรกร สารเสพติดที่เป็นปัญหาแพร่ระบาดหลัก คือ ยาบ้า รองลงมาคือกัญชา พืชกระท่อม ไอซ์ และเฮโรอีน และที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด คือ คีตาเมีน ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบ การใช้ยาควบคุม ยาอันตรายในทางที่ผิดในกลุ่มวัยรุ่น นโยบายพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีกำหนดให้ปี 2561 เป็นปีเร่งรัดปราบปรามสารเสพติด และมีนโยบายการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยมีเรื่องการร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ, 2561)

1.4 พฤติกรรมของวัยรุ่นเกี่ยวกับสารเสพติด

ศิริวิทย์ พรหมนิม (2559) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล จนเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การติดสารเสพติด ดังนี้

1. มีความเบี่ยงเบนทางความคิด สามารถควบคุมตนเองได้น้อย ชอบเสี่ยง อยากรู้อยากลอง ชอบความตื่นเต้นท้าทายในทางที่ผิด

2. มองตนเองในด้านลบ ไม่สนใจเรียน และชอบคบกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด
 3. ขาดทักษะในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน ไม่ชอบปรึกษาใคร ชอบเก็บปัญหาไว้เพียงลำพัง ต้องการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
 4. มองปัญหาเป็นเรื่องร้ายแรงไปหมด ทำให้เกิดความเครียดและมีความวิตกกังวลสูง จึงจำเป็นต้องใช้สารเสพติดเพื่อผ่อนคลาย เพื่อบรรเทาความทุกข์ทางจิตใจ
 5. มีปมด้อยในใจ เช่น ขาดเพื่อน ขาดคนที่เข้าใจ
 6. มีภาวะซึมเศร้า มีอาการเหงา มีจิตใจหดหู่เศร้าหมองตลอดเวลา และต้องการหลีกเลี่ยงความทุกข์โดยการ ใช้สารเสพติด
 7. ขาดความยับยั้งชั่งใจ ต้องการต่อต้านค่านิยมที่ดีของสังคม
 8. มีความคิดว่าตนเองสามารถควบคุมการใช้สารเสพติดได้ แต่กลับพบว่าทำได้ยาก เพราะส่วนหนึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวะ
 9. ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว โดยพ่อแม่อาจคิดว่าลูกของตนเองไม่ใช่กลุ่มเสี่ยง หรือไม่ทราบพฤติกรรมของลูก ตลอดจนไม่มีความรู้ในเรื่องสารเสพติด
 10. มีทัศนคติที่ไม่เหมาะสม หรือเห็นพฤติกรรมของคนในครอบครัว เช่น สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือเห็นตัวอย่างจากกลุ่มดารานักร้องที่มีค่านิยมแบบผิดๆ การเลียนแบบในภาพยนตร์
- กรมสุขภาพจิต (2562) ได้กล่าวถึง การสำรวจข้อมูลสถิติสภาวะการณทางวัฒนธรรมของเด็กและเยาวชนไทยในช่วงที่ผ่านมาพบปัญหาสำคัญ 6 ด้านหลัก ได้แก่
1. ปัญหาเยาวชนเสพติด จำนวนมาก คือ 2.7 ล้านคน อายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 3 แสนคนต้องเข้ารับการบำบัด ส่วนเยาวชนอายุ 11 ปี จำนวน 7 คนเริ่มมีการใช้สารเสพติด
 2. ปัญหายัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จากสถิติพบว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า 19 ปี ลงมา ตั้งครรภ์ถึงปีละ 1.5 แสนคน
 3. เด็กถูกล่วงละเมิดและกลั่นแกล้ง กระทำความรุนแรงโดยสื่อ
 4. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ยุคใหม่ที่รักลูกแบบไม่ถูกทาง
 5. การเสพติดออนไลน์
 6. การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกิดนักดื่มหน้าใหม่ เพิ่มขึ้น 2.5 ล้านคน โดยเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปี สามารถซื้อหาเครื่องดื่มได้เองถึงร้อยละ 98.7
- จากข้อมูลดังกล่าวถือเป็นสิ่งที่น่าตกใจ เนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้ถือเป็นอนาคตของชาติ ดังนั้นสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมจึงเร่งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องร่วมกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง อีกทั้งยังประสานการทำงานร่วมกับเครือข่ายทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นถึง การขจัดสื่อร้ายขยายสื่อดี และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม พร้อมๆ กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งตั้งแต่ระดับครอบครัว และสร้างชุมชนเข้มแข็งเป็นสังคมสีขาว

โดยสรุปจะเห็นว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับ สารเสพติดนั้น เกิดจากพฤติกรรมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจากพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา หรือมีปัญหาด้านจิตใจ หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสังคมที่ชี้้นำ หรือผลักดันให้มีการใช้สารเสพติด ดังนั้นวัยรุ่นที่มีสภาพจิตใจ สภาพแวดล้อมและสังคมที่ดีจะสามารถป้องกันตนเองจากการติดสารเสพติดเยาวชนจึงมีส่วนที่จะช่วยหาทางป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดจากประเด็นดังกล่าวนี้ได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา หรือจิตวิญญาณ จึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัยอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.2 จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน โดยสุขศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีการปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโต และมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบและข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

2.3 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทริยภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพการดำรง
สุขภาพการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อ
สุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2.4 คุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ดังต่อไปนี้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตและ
พัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ

2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ
อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และ
ตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3. เลือกกินอาหารที่เหมาะสมได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและ
พัฒนาการตามวัย

4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรม
ที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค
อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง
ครอบครัว และชุมชน

6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้าง
เสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย
สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัด และความสนใจ

7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกัน
โรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
กับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

9. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพโดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้อย่างถูกต้อง สม่าเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4. แสดงความรับผิดชอบต่อ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิหลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและทีม

5. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาและนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม

7. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยและมีวิถีชีวิตที่ดี(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา

3.1 ความหมายของการสอนสุขศึกษา

Nyswander Dorothy B. (2005) ได้กล่าวว่า สุขศึกษา คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล สุขศึกษาจะเน้นที่การพัฒนาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง การมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ถือเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต

Derryberry M. (2004) ได้กล่าวว่า สุขศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีเจตคติและการปฏิบัติทางสุขภาพอนามัยสม่ำเสมอ

จากข้อมูลสรุปได้ว่า สุขศึกษาคือ ประสบการณ์ทางด้านสุขภาพ ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ดี เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา

3.2 ความสำคัญของการสอนสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความสำคัญของการสอนสุขศึกษาว่า

1. สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต นักเรียนควรได้ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ จะทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ดีและถูกต้อง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การสอนสุขศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ควบคู่ไปกับการมีสุขภาพที่ดี

3. การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมีความเชื่อถือได้มากกว่าความรู้ที่นักเรียนได้รับมาจากแหล่งอื่นๆ เช่น จากเพื่อน ผู้ปกครองและบุคคลอื่นๆ ซึ่งเป็นความรู้ที่ไม่มีหลักฐานยืนยัน เป็นความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ซึ่งมีโอกาสก่อให้เกิดอันตรายได้

4. การสอนสุขศึกษา ควรสอนตั้งแต่ในวัยเด็ก เพราะในวัยเด็กจะมีความเชื่อถือ และปฏิบัติตามคำแนะนำได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่เด็ก เพื่อจะได้นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง และครอบครัว

5. การสอนสุขศึกษาโดยให้ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องแก่เด็ก จะทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดสู่ผู้ปกครอง

3.3 จุดมุ่งหมายของการสอนสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2553) การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนมีความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดก็คือ จะต้องให้เด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพซึ่งได้แก่การเปลี่ยนแปลงในสิ่งเหล่านี้

1. ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Knowledge) ซึ่งมีความจำเป็นในการส่งเสริมความเข้าใจและแนวคิดในเรื่องสุขภาพ

2. ทักษะทางด้านสุขภาพ (Health Attitude) เป็นสิ่งที่จะช่วยจูงใจให้นักเรียนปฏิบัติตนจนมีสุขภาพดีได้ในที่สุด

3. การปฏิบัติและทักษะทางด้านสุขภาพ (Health Practice and Skill) ซึ่งมีผลโดยตรงที่ทำให้นักเรียนมีสุขภาพดี และนำความรู้ไปปฏิบัติจนเป็นสุขนิสัย

จุดประสงค์ในการเรียนการสอนจะเป็นแนวทางให้ครูจัดและดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ตามที่จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2557) ได้กล่าวไว้

จุดประสงค์ที่สำคัญในการสอนสุขศึกษามี 3 ระดับดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง นักเรียนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์

2. เจตคติ หมายถึง นักเรียนมีเจตคติที่ดี ให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ

3. การปฏิบัติ หมายถึง นักเรียนมีการปฏิบัติในการดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง

เหมาะสม

การสอนให้นักเรียนมีความรู้ และเจตคติที่ดีจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการปฏิบัติจึงกล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษานั้นมีดังต่อไปนี้

1. สอนให้นักเรียนรู้จักวิธีการดูแลสุขภาพของตนเอง

2. ส่งเสริมให้นักเรียนและผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่นๆ มีความรู้ เจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัว และชุมชน

3. วางแผนการดูแลสุขภาพของตนเอง และชุมชน ให้เป็นบุคคลที่ร่างกายแข็งแรง อยู่เสมอ

4. หากนักเรียนมีสุขภาพแข็งแรงจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการที่ดีมากขึ้น

3.4 หลักในการสอนวิชาสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับหลักการสอนของครูแต่ละคนที่ต้องทำให้การสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมีหลักการสอน ดังนี้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันกำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผนในการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน

2. ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ มีความพยายามและเกิดความสนใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

3. ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่เป็นความจริง

4. ครูมีหน้าที่ในการสร้างความสนใจ ช่วยแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติถูกต้องและมีเจตคติที่ดี

5. มีการจัดกลุ่มนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ

6. ให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานในกระบวนการกลุ่ม โดยให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน

7. สอนให้นักเรียนค้นพบความสามารถของตนเอง บทบาทของครู คือ ช่วยสนับสนุน

8. การเรียนจะไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ถ้านักเรียนขาดแรงจูงใจ

9. ช่วยให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ในเรื่องที่กำลังเรียน

10. ค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหา ไม่อยากเรียนและมีการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

11. ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 เป้าหมายของการสอนสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2553) การสอนสุขศึกษาจะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนหลังจากเรียนวิชาสุขศึกษาแล้ว พฤติกรรมที่ควรเปลี่ยนแปลง มี 3 ด้าน คือ ความรู้เจตคติ และการปฏิบัติ

1. ความรู้ (Knowledge) เรียนแล้วต้องให้เกิดความรู้ หากนักเรียนมีความรู้ทางสุขศึกษา จะมีสุขภาพดี แข็งแรงสมบูรณ์ การสอนให้นักเรียนเกิดความรู้ ครูควรใช้กิจกรรมในการสอนหลายๆ อย่างประกอบกัน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในบทเรียน และช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเพิ่มขึ้นจากเดิม

2. เจตคติ (Attitude) การให้ความรู้ทางสุขศึกษา ครูหรือผู้ปกครองต้องทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาสุขศึกษา อยากทำในสิ่งที่ตนเองรู้ และพยายามชักจูงโดยแนะนำให้คนอื่นได้ทำสิ่งที่ถูกสุขอนามัย การเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติเป็นสิ่งที่ยากมาก เพราะนักเรียนอาจได้รับการปลูกฝังเจตคติทางสุขภาพมาจากครอบครัวก่อน หากความรู้ใหม่ที่ได้รับสอดคล้องกับความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ นักเรียนก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อสุขศึกษาได้ง่าย แต่ถ้าขัดแย้งกันนักเรียนมักจะมีแนวโน้มเชื่อ และปฏิบัติตามความรู้เดิมมากกว่า ดังนั้นการสอนสุขศึกษาครูจะต้องพยายามทำให้นักเรียนเกิดการรู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งที่เรียนให้ได้ จะส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีได้ง่าย

3. การปฏิบัติ (Practice) การปฏิบัติจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อนักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อสุขภาพเสียก่อน โดยเฉพาะนักเรียนที่ค่อนข้างโตแล้ว เพราะนักเรียนที่โตแล้วมักจะกระทำการใดตามความคิดและความเชื่อของตนเอง มากกว่าปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของบุคคลอื่น การที่นักเรียนปฏิบัติตัวได้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัย ถือเป็นหัวใจสำคัญยิ่งของการสอนสุขศึกษาหากนักเรียนปฏิบัติถูกต้อง และปฏิบัติจนเป็นนิสัย จะทำให้การสอนสุขศึกษารุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพราะคนส่วนใหญ่จะปฏิบัติในสิ่งใดโดยปราศจากความรู้ และเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ ย่อมไม่ได้

สรุปแล้วเป้าหมายของการสอนสุขศึกษา คือ การสอนให้นักเรียนเกิดความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่ดีทางสุขภาพ

3.6 บทบาทครูผู้สอนสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ครูสุขศึกษานอกจากจะมีหน้าที่ในการสอนวิชาสุขศึกษาในชั้นเรียน และอบรมสั่งสอนเพื่อให้เกิดความเพิ่มพูนของความรู้ด้านสุขอนามัยให้กับนักเรียนแล้ว ยังมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ไปสู่ชุมชน ดังนี้

1. การจัดโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน แบ่งเป็น 3 หมวดหลัก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ บริการสุขภาพ และการสอนสุขภาพ
2. การปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ครูสุขศึกษาต้องปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของโรงเรียน โดยทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่โรงพยาบาลด้วย และรับผิดชอบในเรื่องสุขภาพของนักเรียน คือ การทำหน้าที่ให้การพยาบาลแก่นักเรียน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างงานบริการสุขภาพในโรงเรียนกับโครงการสุขภาพอื่นๆ และงานสุขศึกษาของประชาชนที่จะส่งเสริมสุขภาพนักเรียน
3. การแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือและให้งานสุขศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การช่วยเหลือด้านแนะแนวจะทำให้ครูได้รู้จักนักเรียน และทราบถึงปัญหาสุขภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล
4. งานวิชาการ การดูแลชั้นเรียน การสร้างระเบียบวินัย เป็นภาระหน้าที่ของครูสุขศึกษาที่ต้องทำนอกเหนือจากการสอนสุขศึกษา และงานด้านอื่นๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้น

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนโดยที่นักเรียน จะได้เรียนรู้จากการบ้านที่ได้รับผ่านการเรียนด้วยตนเอง จากสื่อวีดิทัศน์ นอกชั้นเรียนหรือที่บ้าน ส่วนการเรียนในชั้นเรียนปกตินั้น เป็นการเรียนรู้แบบสืบค้นหาความรู้ที่ได้รับร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น โดยมีครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือชี้แนะ

กิตติชัย สุทธิโนบล (2558) ได้ให้ความหมายว่า กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนการใช้ช่วงเวลาของการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ ผูกแก้ปัญหา ส่วนการบรรยายจะอยู่ในช่องทางอื่น เช่น วิดิทัศน์ หรือสื่อออนไลน์อื่นๆ ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้าน หรือนอกห้องเรียน

Bergmann Jonathan and Sams Aaron (2012) ได้กล่าวว่ารูปแบบห้องเรียนกลับด้าน เป็นวิธีการที่ครอบคลุมการใช้งาน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เพื่อยกระดับการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อให้สามารถใช้เวลามากขึ้นในการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนแทนการบรรยาย

หน้าชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว มักจะทำการสอนโดยใช้วิดีโอที่ครูสร้างขึ้นซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้นอกเวลาเรียน จึงเรียกการเรียนการสอนนี้ว่า “ห้องเรียนกลับด้าน” เพราะกระบวนการเรียนและการบ้านทั้งหมดจะ“พลิกกลับ” จากสิ่งที่เคยเป็นกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การจดบันทึก จะถูกทำที่บ้าน ผ่านสื่อวิดีโอที่ครูสร้างขึ้นและสิ่งที่ต้องทำที่บ้าน เช่น งานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายจะนำมาทำในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า แนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นรูปแบบการสอนรูปแบบหนึ่งที่เปลี่ยนจากการเรียนบทเรียนในห้องเรียนแบบบรรยาย เป็นการเรียนบทเรียนด้วยนักเรียนเองนอกชั้นเรียนหรือที่บ้าน โดยเรียนผ่านวิดีโอ หรือสื่ออื่นๆ ที่หลากหลาย และทำกิจกรรมในห้องเรียนเน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ของบทเรียน ทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีครูผู้สอนคอยชี้แนะช่วยเหลือนักเรียน

4.2 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

กิตติชัย สุทธิสินบ (2558) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ถือเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่สามารถสร้างนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบรอบด้าน ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้านที่เกิดขึ้น ได้แก่

1. การกำหนดยุทธวิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะวิธีการเรียนรู้ เพื่อศึกษาเนื้อหาโดยอาศัยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการใช้กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเอง เกม สถานการณ์จำลอง สื่อปฏิสัมพันธ์ การทดลอง เป็นต้น

2. การสืบค้นเพื่อให้เกิดมโนทัศน์รวบยอด โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะให้กับนักเรียนที่เรียนจากสื่อ หรือกิจกรรมหลายประเภท เช่น สื่อประเภทวิดีโอบันทึกการบรรยาย การใช้สื่อบันทึกเสียง การใช้สื่อเว็บไซต์ หรือสื่อออนไลน์

3. การสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมาย โดยนักเรียนเป็นผู้บูรณาการสร้างทักษะองค์ความรู้จากสื่อที่ได้รับโดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างกระดานความรู้ อิเล็กทรอนิกส์ การใช้แบบทดสอบ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ และกระดานสำหรับอภิปรายแบบออนไลน์

4. การสาธิตและประยุกต์ใช้เป็นการสร้างองค์ความรู้โดยนักเรียนเรียนเองในเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดทำเป็นโครงงาน และผ่านกระบวนการนำเสนอผลงาน นักเรียนประยุกต์ใช้ได้จริง ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบรอบด้าน เป็นการเรียนการสอนรูปแบบใหม่สำหรับการศึกษายุคศตวรรษที่ 21

พรชัย เจดามาน (2560) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 สู่ศตวรรษที่ 21 คือ การใช้เทคโนโลยีที่เกิดความคุ้มค่า ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต ความคิดสร้างสรรค์ การปฏิสัมพันธ์กับสังคม การศึกษา 4.0 จะสามารถพัฒนาคน ให้สามารถค้นหาความรู้ และการสร้างห้องเรียนกลับด้าน คือ การฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ให้ดูคลิปวิดีโอ การคิดต่อยอดให้มีสมาธิ ฝึกจดบันทึก เขียนแผนผังความคิด ตั้งคำถามที่น่าสนใจได้ การเปลี่ยนแปลงที่ครูต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ มีพื้นฐานแน่น พร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ การจัดระบบความรู้ มีความสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ช่วยการพัฒนาการของผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ การเป็นผู้กำกับการเรียนรู้ทั้งของตนเองและผู้เรียน เปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอน สร้างทักษะที่จำเป็น โดยเรียนด้วยการลงมือทำ ครูเปลี่ยนจากครูสอน เป็นพี่เลี้ยง ครูฝึก หรือ ผู้จัดการ ผู้สนับสนุน การนำเสนอเป็นรายงานและนำเสนอด้วยปาก หรือ อาจเสนอเป็นละคร และสรุปว่าได้เรียนรู้อะไร อยากเรียนอะไรต่อ เพื่ออะไร ชวนคิดด้านคุณค่า จริยธรรม การเรียนแบบบูรณาการสหวิชาการ เชื่อมโยงความรู้กับจินตนาการ แปลงสู่รูปธรรมให้มีทักษะที่ต้องการในยุคศตวรรษที่ 21 เช่น การทำงานร่วมกัน ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการสื่อสารที่ดี การจัดการศึกษา ต้องสร้างความพอใจให้ผู้เรียนและท้าทายสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน อยากเรียนและสนุกอย่างเกม

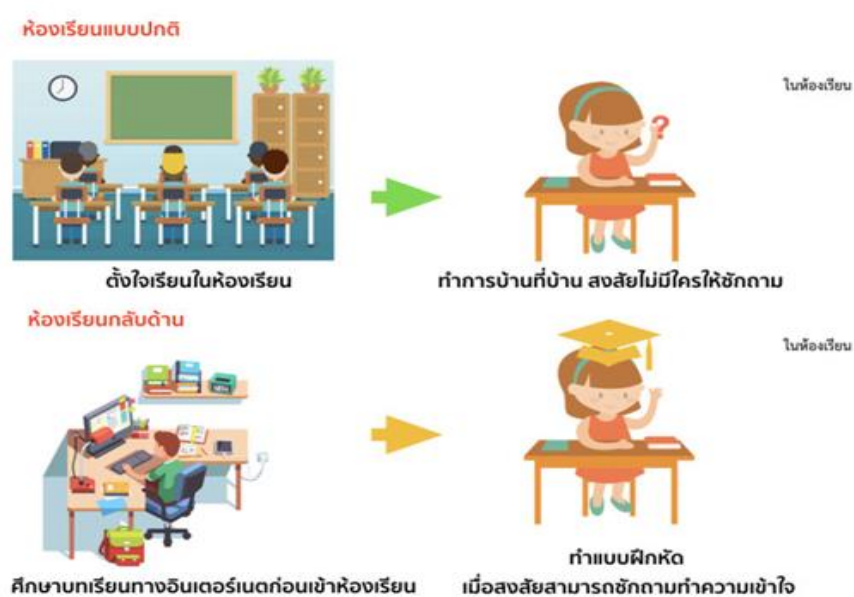
4.3 ข้อเปรียบเทียบของการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

กิตติชัย สุทธิโนบล (2558) แนวคิดของห้องเรียนกลับด้านมีบทสรุปเปรียบเทียบให้เห็นถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้าน กับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน จะมุ่งเน้นการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้วยตนเองตามทักษะความรู้ ความสามารถและสติปัญญาของเอกัตบุคคล ตามอัตราความสามารถทางการเรียนของแต่ละคน จากมวลประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผ่านสื่อเทคโนโลยี หลากหลายประเภทในปัจจุบัน และเป็นลักษณะการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนอย่างอิสระทั้งด้านความคิดและวิถีปฏิบัติ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบเดิมที่ครูจะเป็นผู้ป้อนความรู้ ประสบการณ์ให้นักเรียน หรือเรียกว่า ครูเป็นศูนย์กลาง แต่การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้าน ครูจะมีบทบาทเป็นตัวต่อหรือโค้ช ที่จะเป็นผู้จุดประกายความคิด และความสนุกสนานในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งมีข้อเปรียบเทียบกิจกรรมและเวลา ระหว่างการเรียนแบบเดิมกับห้องเรียนกลับด้าน สามารถแสดงให้เห็นได้ ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบกิจกรรมและเวลาเรียนระหว่างห้องเรียนแบบเดิมและห้องเรียนกลับด้าน

ห้องเรียนแบบเดิม	ห้องเรียนแบบกลับด้าน
กิจกรรม Warm-up 5 นาที	กิจกรรม Warm-up 5 นาที
ทบทวนการบ้านของคืนก่อน 20 นาที	ถามตอบ ในเรื่องวิชิตศัน 10 นาที
บรรยายเนื้อหาวิชาใหม่ 30-45 นาที	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูมอบหมาย หรือนักเรียน	หรือนักเรียนคิดเอง หรือ Lab
คิดเอง หรือ Lab 20-35 นาที	1 ชั่วโมง 15 นาที

ที่มา : วิจารณ์ พานิช (2555) ครูเพื่อศิษย์สร้างห้องเรียนกลับด้าน

ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบการเรียนแบบเดิมกับการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ที่มา : คณัฐวุฒิ หลวงเทพ (2561). ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

กิตติชัย สุธาสีโนบล (2558) ได้กล่าวว่า มีเหตุผลบางประการที่บอกถึงคุณประโยชน์ของการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ที่ Bergmann และ Sams กล่าวไว้ใน หนังสือของเขาที่ชื่อ Flip Your Classroom : Reach Every Student in Every Class Every Day สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อเปลี่ยนวิธีการสอนของครูจากการบรรยายหน้าชั้นเรียน เป็นครูฝึก ฝึกการทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมอื่นในชั้นเรียน
2. เพื่อให้เทคโนโลยีการเรียนที่นักเรียนสมัยใหม่ชอบ โดยใช้สื่อ ICT ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการนำโลกของโรงเรียนเข้าสู่โลกของนักเรียนซึ่งเป็นโลกยุคดิจิทัล
3. ช่วยเหลือนักเรียนที่มีกิจกรรมมาก เช่น เป็นนักกีฬาต้องไปแข่งขัน ทำให้ขาดเรียนในบางคาบ จึงต้องช่วยเหลือในการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนที่อยู่บนอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนล่วงหน้า หรือเรียนตามชั้นเรียนได้
4. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ให้พยายามหาความรู้ในชั้นเรียน ซึ่งปกติ นักเรียนกลุ่มนี้จะถูกทอดทิ้ง แต่ในห้องเรียนกลับด้านนักเรียนจะได้รับการเอาใจใส่จากครูมากที่สุด โดยอัตโนมัติ
5. ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้ก้าวหน้าในการเรียนตามความสามารถของตนเอง เพราะนักเรียนสามารถฟัง-ดูวิดีโอที่ตนเองจะหยุดตรงไหนก็ได้ กรอกลับ (Review) ก็ได้ตามที่ตนเองพึงพอใจที่จะเรียน
6. นักเรียนสามารถหยุด และกรอกลับในการดูวิดีโอครูของตนเองได้ ทำให้นักเรียนจัดเวลาเรียนตามที่ตนเองรู้สึกพอใจ เบื่อก็หยุดพักได้ สามารถแบ่งเวลาในการดูเป็นช่วงได้
7. ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู ตรงกันข้ามกับการที่เรียนแบบออนไลน์ การเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านเป็นการเรียนที่นักเรียนต้องมาโรงเรียน และนักเรียนพบปะกับครู ห้องเรียนกลับด้านเป็นการใช้ประโยชน์ระหว่างการเรียนรู้แบบออนไลน์ และการเรียนระบบพบหน้า ช่วยเปลี่ยนและเพิ่มบทบาทของครูให้เป็นทั้งพี่เลี้ยง เพื่อน และผู้เชี่ยวชาญ
8. ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนดีขึ้น โดยครูกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจให้กำลังใจ รับฟังและช่วยเหลือ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางการเรียน
9. ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ผู้เรียนสามารถที่จะช่วยเหลือกันในการร่วมทำกิจกรรม ส่งผลต่อเด็กที่เอาใจใส่การเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันจะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ

10. ช่วยให้เห็นคุณค่าของความแตกต่าง การจัดกิจกรรมการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านจะช่วยให้ครูเห็นจุดอ่อน จุดแข็งของนักเรียนแต่ละคน ในขณะที่นักเรียนเองก็สามารถเห็นความสามารถตามความถนัดของเพื่อน และช่วยเหลือกันด้วยจุดแข็งของแต่ละคน

11. เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการชั้นเรียน ครูสามารถจัดการชั้นเรียนได้ตามความต้องการที่จะทำ ครูสามารถทำหน้าที่ของการสอนในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างคุณภาพแก่ชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนรู้อนาคตของชีวิตได้ดีที่สุด

12. เปลี่ยนคำสนทนากับพ่อแม่ ประสานความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ซึ่งการรับทราบและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้

13. ช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการจัดการศึกษา การสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สามารถนำไปเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพการเรียนการสอนให้ผู้ปกครองทราบ

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของห้องเรียนกลับด้าน ช่วยผู้สอนเปลี่ยนแปลงการสอนจากปกติที่สอนจากการบรรยายให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยชี้แนะ ให้กำลังใจ คอยช่วยแก้ปัญหา และช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคลทำให้รู้จุดอ่อน จุดแข็ง ของแต่ละคนเพื่อให้การสอนสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล และยังทำให้ปฏิสัมพันธ์ผู้สอนกับผู้เรียนดียิ่งขึ้น และทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นมากยิ่งขึ้น

4.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้อธิบายถึงวิธีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนแบบกลับด้าน มีดังนี้

1. ครูอธิบายประโยชน์ของการเรียนแบบใหม่ และให้นักเรียนดูวิดีโอ อธิบายวิธีการเรียนว่าดีต่อนักเรียนอย่างไร

2. ทำจดหมายแจ้งผู้ปกครอง อธิบายประโยชน์ของการเรียน

3. ครูแนะนำวิธีการดูวิดีโอที่บันทึกเรียนที่แตกต่างจากการดูที่เว็บเพจ วิธีการใช้ปุ่ม และ แนะนำชี้การจับประเด็นสำคัญ

4. กำหนดให้นักเรียนตั้งคำถามที่น่าสนใจ เป็นคำถามเกี่ยวกับวิดีโอโดย 1 คน ต้องตั้งคำถามคนละ 1 คำถาม ต่อวิดีโอ 1 ตอน โดยกำหนดในห้องเรียนมีช่วงเวลา “คำถามและคำตอบ” เรียนคนเดียว หรือเรียนเป็นกลุ่ม

5. วางรูปแบบห้องเรียนแบบกลับทางและเรียนให้รู้จริง โดยเปลี่ยนเป็นห้องทำงาน เรียนโดยการลงมือทำเครื่องใช้ต่างๆ ในห้อง ต้องเน้นการใช้งานเพื่อการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักเรียน

6. ให้นักเรียนจัดการเวลาและงานของตัวเอง นักเรียนสามารถเรียนซ้ำช่วงที่ต้องการสอบ ถ้าไม่ผ่านสอบใหม่ได้เสมอ

7. ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือกันเน้นการเรียนรู้ร่วมกัน

8. สร้างแบบประเมินที่เหมาะสม การประเมินความเข้าใจของนักเรียนด้วยเทคโนโลยี

9. การประเมินเพื่อปรับปรุง ครูต้องคอยสอบถามปัญหาการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่ต้องการความช่วยเหลือที่แตกต่างกัน ตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ กำหนดว่าเกณฑ์การสอบผ่าน เป็นต้น

10. ความซื่อสัตย์ในการสอบ คือ ให้ตอบได้โดยใช้การค้น ในอินเทอร์เน็ตได้ การออกข้อสอบแนวนี้นี้ต้องตระหนัก 2 ประเด็น คำถามแบบไหนที่ไม่ต้องมีการเรียนในชั้นเรียน และข้อสอบแบบใดที่ช่วยประเมินความรู้จริงของนักเรียน หรือตามวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชานั้น ข้อสอบแบบนี้จะป้องกันการลอกโดยปริยาย โดยใช้เครื่องช่วยการสอบ

4.6 ข้อควรคำนึงในการนำห้องเรียนกลับด้านมาประยุกต์ใช้ในบริบทของประเทศไทย

กิตติชัย สุทธิสินบล (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านกำลังเป็นที่น่าสนใจและจับตามองของนักการศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามบริบทของแต่ละแห่ง สามารถสร้างเสริมประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนให้เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ของสังคมที่แปรเปลี่ยนไป โดยมีข้อควรคำนึงถึงในการนำไปใช้ ดังนี้

1. รูปแบบของห้องเรียนกลับด้าน ไม่มีคำตอบเดียว การจะใช้สื่อหรือเทคโนโลยีเข้ามาช่วยสนับสนุนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแต่ละห้องเรียน โดยขึ้นอยู่กับเป้าหมายของห้องเรียนกลับด้านว่าจะทำให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางได้อย่างไร เช่น การใช้เวลาในห้องเรียนเพื่อทำโจทย์แก้ปัญหา หรือเปลี่ยนมาทำงานที่เคยมอบหมายให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน แทนที่จะเป็นการบรรยายเนื้อหาให้นักเรียนฟังตลอดช่วงเวลาในคาบเรียนจะเป็นผลดีกับนักเรียนอย่างไรบ้าง

2. ห้องเรียนกลับด้าน ไม่ใช่การสลับกิจกรรมในหรือนอกห้องเรียน การทำให้เกิดห้องเรียนกลับด้านได้จริงในทางปฏิบัติ นั้นต้องการเงื่อนไขสนับสนุนหลายประการ เช่น การเตรียมพร้อมของทั้งผู้สอนและนักเรียนที่ต้องใช้เวลา และให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ แม้อยู่

นอกห้องเรียน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดคล้องกัน สามารถทำให้เกิดการมีส่วนร่วม และทำให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ในรายวิชา เช่น การทำโครงงาน หรือ กิจกรรมนอกห้องเรียนที่ถูกดึงมาเป็นส่วนหลักของการเรียนในแต่ละครั้ง และกระตุ้นให้นักเรียนเตรียมพร้อมก่อนเข้าห้องเรียนได้ โดยที่ครูต้องฝึกฝนทักษะบางประการเพิ่มเติม เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และบทบาทในการทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งครูจะทำหน้าที่ชี้แนะ และตั้งคำถามที่ท้าทายกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

3. การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกรูปแบบอื่นๆ ที่ค่อนข้างใช้บุคลากรจำนวนมาก ห้องเรียนกลับด้าน เช่น การสอนแบบเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ ผู้ช่วยสอนระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี ตลอดจนที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและเรื่องการศึกษา และหากนักเรียนมีความเคยชิน และความคาดหวังในการเรียนจากการบรรยายที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ในห้องเรียน ทำให้นักเรียนอาจไม่เตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม ขาดความกระตือรือร้นไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และอาจไม่ให้ความสำคัญในการเข้าเรียน เพราะเห็นว่าสามารถเข้าถึงเนื้อหาการบรรยายได้ตามที่ตนเองต้องการ

4. ห้องเรียนกลับด้าน อาจต้องใช้เวลาในการปรับพฤติกรรม และทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการเรียนรู้การสอนแบบออนไลน์จะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์ และระบบสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดของนักเรียนบางคนได้ด้วยการปรับใช้เทคโนโลยีในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ผู้สอนควรรู้ทัน และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการรับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านไปใช้โดยพิจารณาถึงสภาพการเรียนการสอนที่เป็นอยู่หรือบริบทภายในห้องเรียนว่าสอดคล้อง หรือต้องปรับอะไรอย่างไรเพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี เพื่อช่วยให้ถึงเป้าหมายการเรียนรู้เป็นสำคัญ ครอบคลุมถึงวิธีการสอนหลากหลายรูปแบบ

5. ห้องเรียนกลับด้าน น่าจะใช้ได้ดีสำหรับนักเรียนที่ครอบครัว ครู และโรงเรียนที่มีความพร้อมด้าน การใช้เทคโนโลยีและได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการค้นหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะกระบวนการเรียนส่วนใหญ่สำหรับห้องเรียนกลับด้าน นักเรียนต้องเรียนรู้ที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะนำมาปฏิบัติกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ในห้องเรียน จึงต้องเตรียมการสำหรับความพร้อมของผู้ปกครอง ครู และโรงเรียนอย่างเร่งด่วน

6. ครูที่จะนำห้องเรียนกลับด้านไปใช้ ควรจะต้องเร่งผลิตสื่อการเรียนรู้ที่จะให้นักเรียนนำไปเรียนที่บ้าน ให้เหมาะสมกับนักเรียนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียนตาม

ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะสื่อ หรือความรู้ที่จะมอบให้นักเรียนไปศึกษาควรเป็นความรู้ที่ครูควรผลิตเองมากกว่าที่จะนำสื่อความรู้ของเพื่อนครูท่านอื่นมาให้นักเรียนของตนเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะได้ไม่รู้สึกแปลกที่จะเรียนกับคนแปลกหน้า

7. ควรจะมีการดำเนินการวิจัยการใช้ห้องเรียนกลับด้านในมิติต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจที่จะนำไปใช้ กับนักเรียนไทยในอนาคต เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับนักเรียนไทยและสังคมไทย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

5.1 งานวิจัยในประเทศ

นิชาภา บุรีกาญจน์ (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิมพ์ประภา พาลพ่าย (2557) ได้ศึกษาการใช้สื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าสื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($X = 4.70$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมตามแนวคิด ห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.64$)

ชุลีพร ตั้งล้ำเลิศ (2558) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมี เรื่องอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายการเรียนวิทยาศาสตร์ ที่มีกิจกรรมนอกห้องเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมี เรื่องอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายการเรียนวิทยาศาสตร์ที่มีกิจกรรมนอกห้องเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญ สมุทรปราการ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ภายหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านในรายวิชาเคมี เรื่องอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีอยู่ในระดับดีมาก

วรทยา มณีรัตน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส สำหรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส และทักษะกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จาตุรนต์ มหานก (2562) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ แตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Marlowe C.A. (2012) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความเครียด ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความเครียดลดลงเมื่อเทียบกับชั้นเรียนอื่น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอบย่อยพบว่ามีพัฒนาการสูงขึ้น ส่วนคะแนนของการสอบนั้นมีความแตกต่างทางสถิติ ในภาพรวมทั้งหมดผู้เรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน และเห็นถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายของตนเอง และสามารถค้นคว้าตามความสนใจของผู้เรียนได้ในเชิงลึก

Randall et al (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การผสมผสานแนวคิดห้องเรียนกลับด้านกับการสอนด้วยเทคโนโลยีของหลักสูตร information systems spreadsheet course ระดับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีและแนวคิดห้องเรียนกลับด้านทั้งสองอย่างสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถประเมินผลได้ชัดเจน ทำให้การเรียนรู้ง่ายยิ่งขึ้น สามารถจูงใจผู้เรียนให้สนใจการเรียนการสอนได้มากกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม

Hsiu-Ting Hung (2015) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนห้องเรียนกลับด้านสำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1.การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip group)
- 2.การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดกึ่งแบบห้องเรียนกลับด้าน (Semi- flip group)
- 3.การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (Non-flip group)

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้าน (Flip group) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดกึ่งแบบห้องเรียนกลับด้าน (Semi- flip group) มีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (Non-flip group) โดยวิธีสอนของแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านมากกว่าการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมและการเรียนการสอนแบบกลับด้าน ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้อีกมากขึ้น

Jalal Nouri (2016) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในระดับอุดมศึกษา โดยใช้สื่อวิดีโอ และ Moodle ซึ่งเป็นระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้มีบรรยากาศเสมือนเรียนในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน การใช้วิดีโอ และ Moodle ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อีกมากขึ้น โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านทำให้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Kin-yuen Lee and Yiu-chi Lai (2017) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในวิชาการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 28 คน จากโรงเรียนระดับมัธยมในฮ่องกง โดยนำวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมาใช้ โดยให้นักเรียนสร้างแบบจำลอง 3 มิติ ทำแบบทดสอบออนไลน์และและสัมภาษณ์กลุ่ม งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายจะได้รับการตรวจและวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และนักเรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

Busebaia Toqa Jameel Abbas and John Bindu (2020) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์การเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านของนักศึกษาพยาบาล โดยกลุ่มทดลอง เป็นผู้หญิง 22 คน และผู้ชาย 4 คน ซึ่งคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการเรียน อีกทั้งการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจและความมั่นใจในการเรียนรู้เนื้อหาของหลักสูตร และสามารถวัดและประเมินผลได้ชัดเจน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนพัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีผู้ใดนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับ ด้านไปใช้จัดการเรียนรู้ในเรื่องสารเสพติด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการเรียนการ สอนโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ในเรื่องสารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อ ศึกษา วิธีการสอนห้องเรียนกลับด้านสำหรับนักเรียนที่เรียนสุขศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติดใน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 26 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 803 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 60 คน คน ซึ่งได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปี พ.ศ. 2562
2. นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

3. นักเรียนมีความพร้อมในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นกลุ่มทดลอง คือ ห้อง ม.1/1 และม.1/3 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุม คือ ห้อง ม.1/2 และม.1/4 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้างแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องสารเสพติด ประกอบไปด้วย 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ มหันตภัยจากสารเสพติด และการป้องกันภัยจากสาร

เสพติด โดยแบ่งออกเป็น 4 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประเภทของสารเสพติด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด รวม 4 คาบเรียน โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหาตัวชี้วัดวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาคัดเลือก รวบรวมเนื้อหาที่จะทดลองใช้สอนโดยนำมาจากหนังสือแบบเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้าน

1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติด สำหรับกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาสำหรับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไป ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง และนำมาหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruence หรือ IOC) โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ +1

ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 0

แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ -1

เมื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติด มีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.97

1.7 แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. สื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด และแอปพลิเคชัน Google Classroom

2.1 ศึกษาแนวคิดศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจ สารสำคัญ โครงสร้างเนื้อหาในการเรียนการสอน

2.2 กำหนดเนื้อหา และรูปแบบของบทเรียน และเกณฑ์การทดสอบให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

2.3 ศึกษาวิธีการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด โดยใช้โปรแกรม Adobe Captivate

2.4 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจพิจารณาความเหมาะสมเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยมีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1

2.6 สร้างแอปพลิเคชัน Google Classroom โดยดาวน์โหลดและติดตั้ง แอปพลิเคชันลงมือถือ สมัครงเพื่อเข้าใช้งาน ศึกษาวิธีการใช้และทดลองใช้งาน สร้างห้องเรียน สำหรับกลุ่มทดลอง

2.7 สร้างใบความรู้ แบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเข้ามาศึกษาเรียนรู้ หลังจาก ที่นักเรียนเข้ามาทำแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย ครูสามารถให้คะแนนในแอปพลิเคชัน และนักเรียนจะทราบทันทีว่าตนเองได้รับคะแนนเท่าใด

2.8 อุปกรณ์หรือฮาร์ดแวร์ที่ใช้งานสำหรับสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีดังต่อไปนี้

- 2.8.1. ระบบปฏิบัติการ Window98 หรือสูงกว่า
- 2.8.2. CPU Pentium III หรือสูงกว่า
- 2.8.3. หน่วยความจำ RAM ขนาด 256 MB ขึ้นไป
- 2.8.4. มีการ์ดแสดงผล (การ์ดจอ)
- 2.8.5. CD-ROM 52x หรือสูงกว่า
- 2.8.6. Sound Card และลำโพง

2.9 อุปกรณ์ที่จำเป็นในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ มีดังต่อไปนี้

2.9.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีเครื่องอ่าน CD-ROM พร้อมลำโพง

2.9.2 แผ่น CD-ROM บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.10 ขั้นตอนการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

2.10.1 นักเรียนจะต้องศึกษาคำแนะนำการใช้อีกก่อนเข้าเรียน

2.10.2 นักเรียนควรลงทะเบียนก่อนเข้าเรียน

2.10.3 ศึกษาตัวชี้วัดของบทเรียน

2.10.4 ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนทั้ง 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ มหันตภัย
จากสารเสพติด และการป้องกันภัยจากสารเสพติด ทำแบบทดสอบหลังเรียนพร้อมบันทึกผลการ
ทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 แบบทดสอบ ดังนี้

1.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
และวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด

1.2 จัดทำแบบทดสอบเป็นข้อคำถามชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือ
ตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

1.3 กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้	ผลการตัดสินความรู้
16 – 20 (80-100%)	มีความรู้ในระดับดีมาก
14 – 15 (70-79%)	มีความรู้ในระดับดี
12 – 13 (60-69%)	มีความรู้ในระดับพอใช้
0 – 11 (0-59%)	มีความรู้ในระดับควรปรับปรุง

1.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความ
ตรงเชิงเนื้อหาของคำถามและความถูกต้อง และนำมาหาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ เมื่อผ่านการพิจารณา
จากผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

1.5 นำแบบทดสอบด้านความรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

1.6 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ค่าความยากง่าย (Difficulty) เท่ากับ 0.61

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติเรื่อง สารเสพติด

2.2 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ เรื่อง สารเสพติด โดยมีข้อสอบทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบมี 4 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดหรือความรู้สึกเห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	มีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	มีความคิดหรือความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อความในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ดังนี้

ในข้อความที่เป็นทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ในข้อความที่เป็นทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนวัดเจตคติ	ผลการตัดสินเจตคติ
3.26 – 4.00	มีเจตคติในระดับสูงมาก
2.51 – 3.25	มีเจตคติในระดับสูง
1.76 – 2.50	มีเจตคติในระดับต่ำ
1.00 – 1.75	มีเจตคติในระดับต่ำมาก

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของคำถามและความถูกต้อง และนำมาหาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ เมื่อผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

2.5 นำแบบทดสอบด้านเจตคติที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.6 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้การทดสอบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค (Coefficient Alpha) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด

3.2 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด โดยมีข้อสอบทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบมี 4 ระดับ คือ

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 6-7 วัน / สัปดาห์

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 3-5 วัน / สัปดาห์

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 1-2 วัน / สัปดาห์

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง นักเรียนไม่มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้นเลย

3.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติในแต่ละข้อความในแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด

ในข้อความที่เป็นทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 1 คะแนน

ในข้อความที่เป็นทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 1 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 4 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติ	ผลการตัดสินการปฏิบัติ
3.26 – 4.00	มีผลการปฏิบัติในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	มีผลการปฏิบัติในระดับดี
1.76 – 2.50	มีผลการปฏิบัติในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	มีผลการปฏิบัติในระดับต้องปรับปรุง

3.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของคำถามและความถูกต้อง และนำมาหาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป นำไปทดลองใช้ เมื่อผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ทั้งฉบับเท่ากับ 0.99

3.5 นำแบบทดสอบด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติดที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.6 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้การทดสอบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค (Coefficient Alpha) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 6 สัปดาห์ โดยแบ่งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1.1 การเตรียมความพร้อม 1 สัปดาห์ เป็นช่วงเตรียมความพร้อมและความเข้าใจในการใช้สื่อออนไลน์ แอปพลิเคชัน Google Classroom และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

1.2 การจัดการเรียนรู้ใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที กลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ จำนวน 30 คน

1.3 การประเมินผล 1 สัปดาห์

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเองใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ 4 สัปดาห์ โดยใช้การเรียนรู้ 2 วิธีดังนี้

3.1 กลุ่มทดลอง ใช้แผนจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยให้ดูสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อนเข้าชั้นเรียนทุกคาบ หลังจากนั้นนักเรียนดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสร็จให้ตอบคำถามที่แอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนได้เข้าไปดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจริง

3.2 กลุ่มควบคุม ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (บรรยาย)

4. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองโดยทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. ทำการทดสอบความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยเป็น Pretest – Posttest Control Group Design คือมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂
C	T ₁	~X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E1 แทน กลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

C แทน กลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ (บรรยาย)

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

~X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (บรรยาย)

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2.2 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และ พฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับ ด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Independent samples t-test

2.3 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และ พฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับ ด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Independent samples t-test

2.4 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และ พฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ สอนแบบห้องเรียนกลับด้านและกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Dependent samples t-test

บทที่ 4

ผลการศึกษา

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรเพื่อใช้ในการคำนวณดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

2 กลุ่ม

p value	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
%	แทน	จำนวนร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง และ หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตอนที่ 6 คะแนนความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงร้อยละ และจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

ตาราง 3 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา ด้านความรู้

แบบวัด	ก่อนการทดลอง (n = 30)				หลังการทดลอง (n = 30)			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)
ด้านความรู้								
กลุ่มทดลอง	43.3(13)	13.3(3)	26.7(8)	16.7(5)	90.0(27)	10.0 (3)	0	0
กลุ่มควบคุม	30.0(9)	16.7(5)	10.0(3)	43.3(13)	46.7(14)	16.7(5)	20.0(6)	16.7(5)

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษาด้านความรู้ ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 43.3 จำนวน 13 คน ระดับดี ร้อยละ 13.3 จำนวน 3 คน ระดับพอใช้ ร้อยละ 26.7 จำนวน 8 คน และระดับปรับปรุง ร้อยละ 16.7 จำนวน 5 คน และหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 90.0 จำนวน 27 คน และระดับดี ร้อยละ 10.0 จำนวน 3 คน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สุขศึกษา ด้านความรู้ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 30.0 จำนวน 9 คน ระดับดี ร้อยละ 16.7 จำนวน 5 คน ระดับพอใช้ ร้อยละ 10.0 จำนวน 3 คน และระดับปรับปรุง ร้อยละ 43.3 จำนวน 13 คน และหลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 46.7 จำนวน 14 คน ระดับดี ร้อยละ 16.7 จำนวน 5 คน ระดับพอใช้ ร้อยละ 20.0 จำนวน 6 คน และระดับปรับปรุง ร้อยละ 16.7 จำนวน 5 คน

ตาราง 4 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา
ด้านเจตคติ

แบบวัด	ก่อนการทดลอง (n = 30)				หลังการทดลอง (n = 30)			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)
ด้านเจตคติ								
กลุ่มทดลอง	53.3(16)	46.7(14)	0	0	96.7(29)	3.3(1)	0	0
กลุ่มควบคุม	46.7(14)	33.3(10)	16.7(5)	3.3(1)	70.0(21)	16.7(5)	13.3(4)	0

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
สุขศึกษาด้านเจตคติ ก่อนการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 53.3 จำนวน 16 คน และระดับดี
ร้อยละ 46.7 จำนวน 14 คน หลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 96.7 จำนวน 29 คน และ
ระดับดี ร้อยละ 3.3 จำนวน 1 คน และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาสุขศึกษาด้านเจตติก่อนการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 46.7 จำนวน 14 คน ระดับดี
ร้อยละ 33.3 จำนวน 10 คน ระดับพอใช้ ร้อยละ 16.7 จำนวน 5 คน และระดับปรับปรุง ร้อยละ
3.3 จำนวน 1 คน หลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 70.0 จำนวน 21 คน ระดับดี ร้อยละ
16.7 จำนวน 5 คน และระดับพอใช้ ร้อยละ 13.3 จำนวน 4 คน

ตาราง 5 แสดงร้อยละและจำนวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา
ด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

แบบวัด	ก่อนการทดลอง (n = 30)				หลังการทดลอง (n = 30)			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)	%(n)
ด้านพฤติกรรม								
กลุ่มทดลอง	70.0(21)	30.0(9)	0	0	96.7 (29)	3.3(1)	0	0
กลุ่มควบคุม	56.7(17)	33.3(10)	10.0(3)	0	66.7 (20)	30.0(9)	3.3(1)	0

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 สุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ
 70.0 จำนวน 21 คน และระดับดี ร้อยละ 30.0 จำนวน 9 คน หลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก
 ร้อยละ 96.7 จำนวน 29 คน และระดับดี ร้อยละ 3.3 จำนวน 1 คน และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของ
 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด ก่อนการ
 ทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 56.7 จำนวน 17 คน ระดับดี ร้อยละ 33.3 จำนวน 10 คน และ
 ระดับพอใช้ ร้อยละ 10.0 จำนวน 3 คน หลังการทดลอง อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 66.7 จำนวน 20
 คน ระดับดี 30.0 จำนวน 9 คน และระดับพอใช้ ร้อยละ 3.3 จำนวน 1 คน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา
 ด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองและหลังการ
 ทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้
 เจตคติ และพฤติกรรมกำบังการใช้สารเสพติด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่
 สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
<u>แบบวัดด้านความรู้</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	13.03	2.89	7.835*	.000
หลังการทดลอง (30 คน)	18.13	1.77		
<u>แบบวัดด้านเจตคติ</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	3.37	0.47	5.140*	.000
หลังการทดลอง (30 คน)	3.81	0.21		
<u>แบบวัดพฤติกรรมการ</u>				
<u>ป้องกันการใช้สารเสพติด</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	3.42	0.38	4.852*	.000
หลังการทดลอง (30 คน)	3.79	0.18		

ตาราง 6 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	19.83	2.35	13.126*	.000
หลังการทดลอง (30 คน)	25.73	1.86		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.13 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.03 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใส่สารเสพติดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใส่สารเสพติดของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 คะแนน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยภาพรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.73 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.83 คะแนน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

กลุ่มควบคุม	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
<u>แบบวัดด้านความรู้</u>				
ก่อนการทดลอง (30คน)	12.50	3.68	2.546*	.016
หลังการทดลอง (30คน)	14.47	3.39		
<u>แบบวัดด้านเจตคติ</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	3.14	0.64	2.893*	.007
หลังการทดลอง (30 คน)	3.46	0.50		
<u>แบบวัดพฤติกรรมการ</u>				
<u>ป้องกันการใช้สารเสพติด</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	3.25	0.54	1.452	.157
หลังการทดลอง (30 คน)	3.40	0.53		
<u>คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</u>				
ก่อนการทดลอง (30 คน)	18.89	4.22	2.771*	.010
หลังการทดลอง (30 คน)	21.33	3.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ด้านความรู้ของกลุ่มควบคุม หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.47 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.50 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

สุขศึกษาด้านเจตคติหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มควบคุม หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติดของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติดของกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 3.25 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 คะแนน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยภาพรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.33 คะแนน สูงกว่าก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.89 คะแนน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลอง ที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ก่อนการทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
แบบวัดด้านความรู้				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	13.03	2.89	1.950	.056
กลุ่มควบคุม (30 คน)	12.50	3.68		

ตาราง 8 (ต่อ)

ก่อนการทดลอง	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
แบบวัดด้านเจตคติ				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	3.37	0.47	1.631	.108
กลุ่มควบคุม (30 คน)	3.14	0.64		
แบบวัดพฤติกรรมการ ป้องกันการใช้สารเสพติด				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	3.42	0.38	1.403	.166
กลุ่มควบคุม (30 คน)	3.25	0.54		
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	19.83	2.35	1.064	.293
กลุ่มควบคุม (30 คน)	18.89	4.22		

จากตาราง 8 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.03 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.50 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติ ก่อนการทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติไม่แตกต่างกัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 คะแนน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยภาพรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.83 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.89 คะแนน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

หลังการทดลอง	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
<u>แบบวัดด้านความรู้</u>				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	18.13	1.77	5.247*	.000
กลุ่มควบคุม (30 คน)	14.47	3.39		
<u>แบบวัดด้านเจตคติ</u>				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	3.81	0.21	3.574*	.001
กลุ่มควบคุม (30 คน)	3.46	0.50		
<u>แบบวัดพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด</u>				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	3.79	0.18	3.774*	.000
กลุ่มควบคุม (30 คน)	3.40	0.53		
<u>คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</u>				
กลุ่มทดลอง (30 คน)	25.73	1.86	5.517	.000
กลุ่มควบคุม (30 คน)	21.33	3.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.13 คะแนน สูงกว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.47 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 คะแนน สูงกว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมกำบังกันการใช้สารเสพติดของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 คะแนน สูงกว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 คะแนน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยภาพรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.73 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.33 คะแนน

ตอนที่ 6 คะแนนความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ตาราง 10 คะแนนความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนสุขศึกษา	4.50	0.57	มากที่สุด	1

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
2. นักเรียนชอบการแสดงบทบาทสมมติ	4.47	0.63	มาก	2
3. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีมากขึ้น	4.43	0.57	มาก	3
4. วิดีโอที่ครูใช้สอนมีเนื้อหาที่น่าสนใจ	4.43	0.57	มาก	3
5. นักเรียนคิดว่าการส่งงานผ่าน google classroom มีความสะดวกและติดตามคะแนนได้	4.37	0.76	มาก	5
6. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนรู้โทษของสารเสพติด	4.37	0.71	มาก	5
7. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีการป้องกันการติดสารเสพติด	4.33	0.88	มาก	7
8. วิธีการสอนที่ครูนำมาใช้ทำให้นักเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้ในกรณีที่นักเรียนหยุดเรียน	4.30	0.75	มาก	8
9. การเรียนการสอนแบบใหม่ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน	4.27	1.08	มาก	9
10. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายได้โดยศึกษาสื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.27	0.74	มาก	9
11. นักเรียนคิดว่าการเรียนการสอนแบบใหม่ควรนำไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ	4.27	0.64	มาก	9
12. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเกมที่ดึงดูดความสนใจได้	4.27	0.58	มาก	9
13. สื่อการสอนออนไลน์สามารถเข้าถึงได้ง่าย	4.27	0.45	มาก	9
14. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.23	0.73	มาก	14

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ ที่
15. แบบฝึกในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.17	0.53	มาก	15
16. วิดีโอที่ครูใช้สอนทำให้นักเรียนเข้าใจลักษณะอาการคนติดสารเสพติดมากขึ้น	4.17	0.53	มาก	15
17. วิดีโอที่ครูใช้สอนทำให้นักเรียนเห็นโทษของสารเสพติด	4.13	0.93	มาก	17
18. เนื้อหาที่อยู่ในสื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเนื้อหาในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	4.13	0.63	มาก	17
19. มีความสมดุลในการเรียนรู้กับครูในชั้นเรียนและแบบออนไลน์	4.00	0.74	มาก	19
20. การเรียนการสอนแบบใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นระหว่างตัวผู้เรียน	3.93	0.69	มาก	20
รวม	4.27	0.20	มาก	

จากตาราง 10 พบว่าคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนสุขศึกษาแบบห้องเรียนกลับด้าน มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.27

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังทดลองของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษา เรื่องสารเสพติด ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ (บรรยาย)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกัน
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด หลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของกลุ่มทดลองมีต่อวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 26 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 803 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 60 คน คน ซึ่งได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปี พ.ศ. 2562
2. นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน
3. นักเรียนมีความพร้อมในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นกลุ่มทดลอง คือ ห้อง ม.1/1 และ ม.1/3 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านและกลุ่มควบคุม คือ ห้อง ม.1/2 และ ม.1/4 จำนวน 30 คน จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง สารเสพติด
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เรื่องสารเสพติด
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ เรื่องสารเสพติด
4. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด
5. สื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสารเสพติด และแอปพลิเคชัน Google Classroom

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 6 สัปดาห์ โดยแบ่งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

1.1 การเตรียมความพร้อม 1 สัปดาห์ เป็นช่วงเตรียมความพร้อมและความเข้าใจในการใช้สื่อออนไลน์ แอปพลิเคชัน Google Classroom และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสารเสพติด

1.2 การจัดการเรียนรู้ใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที กลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ จำนวน 30 คน

1.3 การประเมินผล 1 สัปดาห์

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเองใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ 4 สัปดาห์ โดยใช้การเรียนรู้ 2 วิธีดังนี้

3.1 กลุ่มทดลอง ใช้แผนจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยให้ดูสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อนเรียน

3.2 กลุ่มควบคุม ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (บรรยาย)

4. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองโดยทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. ทำการทดสอบความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2.2 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Independent samples t-test

2.3 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Independent samples t-test

2.4 ทดสอบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่

สอนแบบห้องเรียนกลับด้านและกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ โดยใช้วิธี Dependent samples t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.26)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องสารเสพติดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด เรื่องสารเสพติด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้าน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่าการจัดการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของผู้เรียน เพราะการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องสารเสพติด โดยครูผู้สอนจะมีการอธิบายและยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้และทำความเข้าใจผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ทางสุขศึกษา ทำให้มีผู้เรียนมีพัฒนาการความรู้ดีขึ้น ซึ่งตรง

กับคำกล่าวของ สุชาติ โสมประยูร (2553) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนสุขศึกษาให้นักเรียนเกิดความรู้ ควรใช้กิจกรรมในการสอนหลายๆอย่างประกอบกัน เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากขึ้นจากเดิมและได้เกิดการเรียนรู้แท้จริงในสิ่งที่เรียน จะส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีได้ง่าย ในการจัดการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านผู้วิจัยได้สร้างความตระหนักในความสำคัญของตัวนักเรียน ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ โดยได้เรียนรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ในเรื่องโทษของสารเสพติดในแต่ละประเภท ซึ่งผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2557) ว่าการร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยความเต็มใจและมีเจตคติที่ดีต่อกันทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ และสนุกในการร่วมทำกิจกรรม รวมถึงการที่นักเรียนช่วยกันสรุปความคิดในเรื่องโทษของสารเสพติด ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ด้านเจตคติ นอกจากนี้การจัดการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานผ่านกิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียน และเน้นให้เกิดการปฏิบัติและมีพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติดโดยยกตัวอย่างเหตุการณ์จากในข่าวให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์โทษ และอันตรายของสารเสพติด รวมถึงโทษทางกฎหมาย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์พฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติดที่พัฒนามากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของสุชาติ โสมประยูร (2553) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนวิชาสุขศึกษาควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ พยายามทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนมีความพอใจเกิดการค้นพบและพัฒนาสติปัญญาตนเอง บทบาทของครูคือผู้ช่วยให้ผู้เรียนทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาสามารถจะทำได้ และทำได้อย่างดีด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของMarlowe C.A. (2012) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความเครียด ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความเครียดลดลงเมื่อเทียบกับชั้นเรียนอื่น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอบย่อยพบว่ามีการพัฒนาการสูงขึ้น ส่วนคะแนนของการสอบนั้นมีความแตกต่างทางสถิติ ในภาพรวมทั้งหมดผู้เรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน และเห็นถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายของตนเอง และสามารถค้นคว้าตามความสนใจของผู้เรียนได้ในเชิงลึก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jalal Nouri (2016) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในระดับอุดมศึกษา โดยใช้วีดีโอ และ Moodle ซึ่งเป็นระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้มีบรรยากาศเสมือนเรียนในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน การใช้วีดีโอ และ

Moodle ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านทำให้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่าการจัดการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของผู้เรียนมากกว่าการสอนสุขศึกษาแบบปกติ เนื่องจาก การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมุ่งเน้นให้นักเรียนฝึกทักษะต่างๆ ได้แก่ การสังเกต การคิด การตั้งคำถาม การสรุปข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นบทเรียนออนไลน์ ได้แก่ แอปพลิเคชัน Google Classroom และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสารเสพติด ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาก่อนการเข้าชั้นเรียน ทำให้ในชั้นเรียนนักเรียนนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน และแก้ปัญหาต่างๆ ในชั้นเรียน เช่น การอภิปรายข่าวกรณีศึกษาเรื่องสารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุใน นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการดูคลิปวิดีโอเรื่อง HEALTH CHECK สมอทอดียา โดยช่วยกันตอบคำถามดังนี้ 1) ผู้ติดสารเสพติดมีลักษณะและอาการอย่างไรบ้าง 2) ผลกระทบของการใช้สารเสพติดมีอะไรบ้าง 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างวิธีการเลิกใช้สารเสพติดที่แพทย์ได้แนะนำในคลิปวิดีโอ การแสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อแสดงบทบาทสมมติ เรื่องโทษของสารเสพติด โดยให้เลือกประเภทของสารเสพติดตามความสนใจ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กล่าวมาส่งผลให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกและเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษามากกว่าวิธีการสอนแบบวิธีปกติที่เน้นท่องจำ และฟังครูบรรยายเนื้อหา มากกว่าให้นักเรียนไปศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาก่อนการเข้าชั้นเรียน การสอนแบบห้องเรียนกลับด้านยังช่วยให้ผู้เรียนที่ขาดเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้ทันเพื่อน เมื่อทางโรงเรียนมีกิจกรรมหรือวันหยุดที่ทำให้ไม่ได้เข้าเรียนในชั้นเรียน ครูสามารถสอนและมอบหมายงานผ่านแอปพลิเคชัน Google Classroom ได้ นักเรียนสามารถส่งงานและทราบคะแนนที่ครูผู้สอนให้ผ่าน

ทางแอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อเป็นการป้องกันการส่งงานแล้วขึ้นงานสูญหาย ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่าวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของผู้เรียนมากกว่าการสอนสุศึกษาแบบปกติ และยังพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการจัดการเรียนวิชาสุศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ไม่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับการจัดการเรียนวิชาสุศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชาภา บุรีกาญจน์ (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ งานวิจัยของ จาตุรนต์ มหากนก (2562) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ แตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความพึงพอใจในภาพรวมที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในเรื่อง การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนสุศึกษา นักเรียนชอบการแสดงบทบาทสมมุติ การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีมากขึ้น วิดีโอที่ครูใช้สอนมีเนื้อหาน่าสนใจ นักเรียนคิดว่าการส่งงานผ่าน Google Classroom มีความสะดวกและติดตามคะแนนได้ และการใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนรู้โทษของสารเสพติด และยังพบว่าความพึงพอใจรายข้อ อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยใช้

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการใช้สื่อออนไลน์ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งมีเนื้อหา รูปภาพ เสียง และเกมที่น่าสนใจ และแอปพลิเคชัน Google Classroom ที่อำนวยความสะดวกในการส่งงาน และมีสื่อคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสารเสพติดที่นักเรียนสามารถศึกษานอกชั้นเรียนได้ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2558) ว่าห้องเรียนกลับด้านเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะใช้กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเอง เช่น เกม สถานการณ์จำลอง สื่อปฏิสัมพันธ์ การใช้สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ โดยนักเรียนเป็นผู้บูรณาการสร้างทักษะองค์ความรู้จากสื่อที่ได้รับและช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้ก้าวหน้าในการเรียนตามความสามารถตามที่ตนเองพึงพอใจที่จะเรียน เช่น นักเรียนสามารถดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ด้วยตนเองจะหยุดตรงไหน หรือกรอกลับก็ได้ตามที่ตนเองพึงพอใจ โดยห้องเรียนกลับด้านจะใช้ได้ดีกับนักเรียนที่มีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการค้นหาความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ประภา พาลพ่าย (2557) ได้ศึกษาการใช้สื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากการเรียนผ่านสื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kin-yuen Lee and Yiu-chi Lai (2017) ได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในวิชาการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 28 คน โดยนำวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมาใช้ โดยให้นักเรียนสร้างแบบจำลอง 3 มิติ และทำแบบทดสอบออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง และนักเรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้อภิปรายไปในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมีส่วนช่วยในการพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด แตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่เรียนเนื้อหาจากหนังสือเรียนโดยที่ครูผู้สอนบรรยายเพียงอย่างเดียว ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้านพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่สอนแบบวิธีปกติไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเน้นให้นักเรียน

ได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อฝึกทักษะในการปฏิเสธ ผ่านรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติว่าหากเจอสถานการณ์นั้นนักเรียนจะมีวิธีการป้องกันหลีกเลี่ยงสารเสพติดอย่างไร ตลอดจนเห็นโทษของสารเสพติด เป็นการสร้างแรงจูงใจและท้าทายความสามารถ ทำให้มีความสนุกในการเรียน จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ด้านพฤติกรรม การป้องกันการใช้สารเสพติด ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ กิตติชัย สุทธิโนบล (2558) ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน จะก่อให้เกิดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ที่เรียกว่า การเรียนแบบรอบรู้หรือการเรียนรู้ให้ผู้จริงซึ่งเป็นการเรียนที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านต้องมีการสร้างสื่อออนไลน์ให้ชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ในการเรียน หากนำสื่อที่ผู้อื่นผลิตขึ้นมาใช้ในการสอน ควรมีการพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน

2. การจัดการเรียนรู้สุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านมีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้โทรศัพท์มือถือ หรือคอมพิวเตอร์ เพื่อเข้าถึงข้อมูลโดยใช้อินเทอร์เน็ต หากนักเรียนไม่มีความพร้อมในอุปกรณ์ ครูผู้สอนควรหาวิธีที่จะทำให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลได้

3. ครูผู้สอนจะต้องช่วยส่งเสริมสนับสนุน ให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ตลอดจนติดตามการเรียนผ่านสื่อออนไลน์ หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่านักเรียนทุกคนได้มีการศึกษามาก่อนเข้าชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในเนื้อหาอื่นๆ เช่น โรคต่างๆ การปฐมพยาบาล เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

- Bergmann Jonathan, & Sams Aaron. (2012). *Flip your classroom: Reach every student in every class every day*. 1. ed: Eugene, Or.: International Society for Technology in Education.
- Busebaia Toqa Jameel Abbas, & John Bindu. (2020). Can flipped classroom enhance class engagement and academic performance among undergraduate pediatric nursing students? A mixed-methods study. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 15(1), 4. doi:10.1186/s41039-020-0124-1
- Derryberry M. (2004). Today's health problems and health education. *American Journal Of Public Health*, 94(3), 368-371.
- Hsiu-Ting Hung. (2015). *Flipping the classroom for English language learners to foster active learning*. Retrieved from <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09588221>
- Jalal Nouri. (2016). The flipped classroom: for active, effective and increased learning – especially for low achievers. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 13(1), 33. doi:10.1186/s41239-016-0032-z
- Kin-yuen Lee, & Yiu-chi Lai. (2017). Facilitating higher-order thinking with the flipped classroom model: a student teacher's experience in a Hong Kong secondary school. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 12(1), 8. doi:10.1186/s41039-017-0048-6
- Marlowe C.A. (2012). *The Effect of The Flipped Classroom on Student Achievement and Stress*. Montana State Bozeman Montana.
- Nyswander Dorothy B. (2005). Public Health Education: Sources, Growth and Operational Philosophy. *International Quarterly of Community Health Education*, 25(1), 5-18. doi:10.2190/D584-7361-6380-6692
- Randall et al. (2013). *Flipping the classroom and instructional technology integration in a college- level information systems spreadsheet course*.
- กรมสุขภาพจิต. (2562). *สำรวจพฤติกรรมวัยรุ่นไทยหนักสุดติดยา*. สยามรัฐ. Retrieved from

<https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=28478>

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติชัย สุทธิโนบล. (2558). ห้องเรียนกลับด้าน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์, 115-128.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2561). แผนประชารัฐร่วมใจ ปลดภัยยาเสพติด พ.ศ.2561. Retrieved from

https://www.oncb.go.th/Home/PublishingImages/Pages/ProgramsandActivities/Plan%20SafeDrug_2561.pdf

คุณัฐวุฒิ หลวงเทพ. (2561). การเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน(Flipped Classroom). ภาควิชาเทคนิคเภสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี.

จาตุรนต์ มหากนก. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. (ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(สุขศึกษาและพลศึกษา)), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2557). โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน = *School health program* (พิมพ์ครั้งที่ 1.. ed.): กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.

ชูลีพร ตั้งล้ำเลิศ. (2558). ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเคมี เรื่องอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายการเรียนวิทยาศาสตร์ ที่มีกิจกรรมนอกห้องเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

นิชาภา บุรีกาญจน์. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พรชัย เจดามาน. (2560). ห้องเรียนกลับด้าน Flipped Classroom. Retrieved from

<http://personnel.obec.go.th/hris-th/ห้องเรียนกลับด้าน-flipped-classroom/>

พันธุ์ณา กิตติรัตนไพบูลย์. (2555). คู่มืออบรมสำหรับบุคลากรคลินิกบำบัด เล่มที่ 1 : เรื่องการประเมินปัญหาการใช้สารเสพติด (พิมพ์ครั้งที่ 1.. ed.): นนทบุรี : แผนวิชาการพัฒนารูปแบบการดูแลผู้เสพสารเสพติดในชุมชน.

พิมพ์ประภา พาลพ่าย. (2557). การใช้สื่อสังคมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. In ร. อนุรักษ์ (Ed.): มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โรงเรียนปทุมคงคา. (2561). รายงานปัญหาสุขภาพและการใช้สารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2561. Retrieved from กรุงเทพฯ:

<http://www.patungkongka.ac.th/>

วรทัยา มณีรัตน์. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านวิชาเคมี เรื่อง กรด-เบส สำหรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์. ปรินญาณินพนธ์ (กศ.ม. (เคมี)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2560., Retrieved from

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Chem/Warattaya_M.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000429760&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&ORDS&service_type=MEDIA

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.

ศิริวิทย์ พรหมนัม. (2559). แรงบันดาลใจ และการจัดการกับตนเอง ของผู้ติดยาเสพติด. ปรินญาณินพนธ์ (กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559., Retrieved from http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Res_Hum/Sirawit_P.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000408236&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&ORDS&service_type=MEDIA

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. (2561). แผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเร่งด่วน ปี 2561. Retrieved from

[https://www.nccd.go.th/upload/news/2\(29\).pdf](https://www.nccd.go.th/upload/news/2(29).pdf)

สำนักงาน ป.ป.ส. ส. (2553). กลไกอำนวยการระดับชาติในการแก้ไขปัญหายาเสพติด. วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. ปีที่ 26 ฉบับที่ 3 (ส.ค.-พ.ย. 2553), หน้า 37-44.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 1.. ed.): กรุงเทพฯ : สำนักงาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545: กรุงเทพฯ : สำนักงาน.

สุชาติ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนสุขศึกษาแบบมีอาชีพ = *Professional health instruction* (พิมพ์ครั้งที่ 1.. ed.): กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.

สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2556). ห้องเรียนกลับทาง : ห้องเรียนมิติใหม่ในศตวรรษที่ 21. Retrieved from <http://www.mbuisc.ac.th/phd/academic/flipped%20classroom2.pdf>

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชา พ 23102 สุขศึกษา

โครงสร้างรายวิชา พ 23102 สุขศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาที่สอนแบบห้องเรียนกลับด้านเรื่องสารเสพติด

คำอธิบายรายวิชา

พ 21103 สุขศึกษา 2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
จำนวน 0.5 หน่วยกิต เวลา 20 ชั่วโมง

ศึกษาความสำคัญและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากภาวะโภชนาการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และอธิบายลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อและป้องกันการติดเชื้อ รวมถึงความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ

แสดงวิธีปฐมพยาบาลและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างปลอดภัย ชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆ ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และสร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบ เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การให้ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์

เห็นความสำคัญของการดูแลสุขภาพร่างกาย รวมทั้งเห็นคุณค่าและเจตคติที่ดีต่อวิชา สุขศึกษา นำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ชีวิตประจำวัน มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสำนึก รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของชีวิตมนุษย์

ตัวชี้วัด

พ 4.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4

พ 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4

รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
รหัสวิชา พ 21103 รายวิชาสุขศึกษา 2
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 20 ชั่วโมง จำนวน 0.5 หน่วยกิต
อัตราส่วนคะแนน 80 : 20

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน	ภาระงาน/ชิ้นงาน
1	มหันตภัยจากสารเสพติด	1.อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด 2.อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ 3.แสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่าง ๆ	-ประเภทของสารเสพติด -ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด -การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ -ทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด	6	20	- แบบฝึกหัด - ใบงาน
2	สมรรถภาพทางกาย	1.ควบคุมน้ำหนักของตนเองให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	-ความรู้ และการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2	10	- แบบฝึกหัด - ใบงาน - งานกลุ่ม
3	การปฐมพยาบาล	1.แสดงวิธีปฐมพยาบาลและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่างปลอดภัย	-ความรู้ วิธีการปฐมพยาบาลอย่างปลอดภัย -การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย	5	25	- แบบฝึกหัด - ใบงาน - งานกลุ่ม
4	วัยรุ่นกับโภชนาการ	1.เลือกกินอาหารที่เหมาะสมกับวัย 2.วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการภาวะโภชนาการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ	-ภาวะโภชนาการ -โภชนบัญญัติและธงโภชนาการ -หลักการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับวัยและฉลากบนผลิตภัณฑ์อาหาร	5	25	- แบบฝึกหัด - ใบงาน
สอบกลางภาค				80	10	
สอบปลายภาค					10	
รวม					100	

โครงสร้างรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
รหัสวิชา พ 21103 รายวิชาสุขศึกษา 2
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ครั้งที่	วันเดือนปี	หัวข้อเรื่อง
1	4 พ.ย. – 8 พ.ย. 62	ปฐมนิเทศรายวิชา (ทดสอบก่อนเรียน)
2	11 พ.ย. – 15 พ.ย. 62	ประเภทของสารเสพติด
3	18 พ.ย. – 22 พ.ย. 62	ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด
4	25 พ.ย. – 29 พ.ย. 62	การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ
5	2 ธ.ค. – 6 ธ.ค. 62	ทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด
6	9 ธ.ค. – 13 ธ.ค. 62	ทดสอบหลังเรียน
7	16 ธ.ค. – 20 ธ.ค. 62	สมรรถภาพทางกาย
8	23 ธ.ค. – 27 ธ.ค. 62	สัปดาห์สอบกลางภาค
9	30 ธ.ค. – 3 ม.ค. 63	ทดสอบสมรรถภาพทางกาย
10	6 ม.ค. – 10 ม.ค. 63	ภาวะโภชนาการ
11	13 ม.ค. – 17 ม.ค. 63	โภชนบัญญัติและธงโภชนาการ
12	20 ม.ค. – 24 ม.ค. 63	อาหารที่เหมาะสมกับวัย
13	27 ม.ค. – 31 ม.ค. 63	ฉลากบนผลิตภัณฑ์อาหาร
14	3 ก.พ. – 7 ก.พ. 63	วิธีการปฐมพยาบาลอย่างปลอดภัย
15	10 ก.พ. – 14 ก.พ. 63	การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
16	17 ก.พ. – 21 ก.พ. 63	สอบปฐมพยาบาลและเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
17	24 ก.พ. – 28 ก.พ. 63	สัปดาห์สอบปลายภาค

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ชื่อหน่วย) มหันตภัยจากสารเสพติด เวลา 50 นาที
 รหัสวิชา พ 21103 รายวิชา สุขศึกษา 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต
 เรื่อง ประเภทของสารเสพติด ครูผู้สอน นางสาวไอริน วัฒนพานิช

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ
 การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ผลการเรียนรู้

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

สาระสำคัญ

สารเสพติดมีอันตรายต่อสุขภาพและสร้างปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
 การมีความรู้และอธิบายถึงลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด ตลอดจนความสัมพันธ์ของ
 การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ จะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถป้องกันตนเอง
 จากสารเสพติด

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K) นักเรียนสามารถ

1. อธิบายความหมายของสารเสพติดได้

ทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนสามารถ

1. จำแนกประเภทของสารเสพติดได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) : นักเรียน

1. มีความตรงต่อเวลา
2. มีส่วนร่วมในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

สาระการเรียนรู้

-ประเภทของสารเสพติด

กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นตอน/กระบวนการ)

1.กิจกรรมห้องเรียนกลับด้าน

-การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย

สอน (CAI)

-ตอบคำถามหลังเรียนในแอปพลิเคชัน Google Classroom

2.กิจกรรมในชั้นเรียน

ชั้นนำ

1.ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับประเภทของสารเสพติด หลังจากที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มาก่อน

2.ให้นักเรียนช่วยกันยกกรณีตัวอย่างของการใช้สารเสพติดที่เกิดขึ้นในสังคมที่ปรากฏเป็นข่าว หรือสื่ออื่นๆ

ขั้นทำกิจกรรม

3.ให้นักเรียนอ่านข่าวกรณีศึกษาของดาราสาวผู้ก่อกำยาเสพติด ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม (ตามลำดับเลขที่) ให้แต่ละกลุ่มเลือกชนิดของสารเสพติดในข่าวมา 1 ชนิด อภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ประเภทสารเสพติดแบ่งตามแหล่งที่เกิด (ธรรมชาติและการสังเคราะห์)
- 2) ประเภทสารเสพติดแบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
- 3) ประเภทสารเสพติดแบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

โดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายไม่เกิน 10 นาที เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ร่วมกับเพื่อน

4.ให้นักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน โดยให้นำเสนอ กลุ่มละไม่เกิน 5 นาที

ขั้นสรุป

5.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ เกี่ยวกับเรื่อง ประเภทสารเสพติด

6.ให้นักเรียนตอบคำถามหลังเรียนในแอปพลิเคชัน Google Classroom เพื่อทบทวนความรู้อีกครั้ง

สื่อ(วัสดุ-อุปกรณ์-สิ่งพิมพ์)/ นวัตกรรม/ ICT

1. หนังสือเรียน สุขศึกษาและพลศึกษา ม.1
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

แหล่งการเรียนรู้

1. แหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
2. แอปพลิเคชัน Google Classroom

บูรณาการ

☒ ค่านิยม 12 ประการ

คือ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน

☒ ทักษะการสื่อสาร/การเรียนรู้

คือ การฟัง การพูด (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7) การเขียน (กิจกรรมข้อที่ 3 – 5)

☒ ทักษะการคิด

คือ การคิดพื้นฐาน (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7)

☒ ทักษะการปฏิบัติงาน

คือ เป็นระบบ (กิจกรรมข้อที่ 5)

☐ อื่นๆ (ระบุ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง วิถีพุทธ โรงเรียนมาตรฐานสากล สิ่งแวดล้อม ฯลฯ)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้าน	วิธีการวัดผลและการประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัด
ความรู้ (K)	พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ : 1.อธิบายความหมายของสารเสพติดได้	การสังเกตของครูผู้สอน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.อธิบายความหมายของสารเสพติดได้
ทักษะ/กระบวนการ (P)	พิจารณาความถูกต้องจาก : 1.จำแนกประเภทของสารเสพติดได้	การสังเกตของครูผู้สอน/เอกสารประกอบการเรียนรู้/แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1จำแนกประเภทของสารเสพติดได้ถูกต้อง ถือว่าผ่าน
คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยม (A)	พิจารณาจาก : 1. การมีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีจิตสาธารณะ	การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของครูผู้สอน/ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้/ แบบบันทึกเวลาเรียน	นักเรียนแต่ละคนได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ข่าวกรณีศึกษาของดาราสาวปู้กีกั๋ยยาเสพติด

ล่าสุดวันนี้ (4 พ.ย.62) มีรายงานว่า เมื่อเวลา 09.00 น. เจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ได้คุมตัวอดีต นักร้องคนดัง มายังศาลอาญา รัชดาฯ ตามนัดตรวจพยานหลักฐานในคดีที่พนักงานอัยการฝ่ายคดี ยาเสพติด 10 เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง ปู้กีกั๋ พร้อม นายชลวิทย์ คีตะตระกูล (สามี),นายหง เจิ้ง อี้, นายกันต์ธร แก้วกระจ่าง และ น.ส.ธาริณี ขาวบัณฑิต รวม 5 คน ในความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน , สมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันและร่วมกันฟอกเงิน ,ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ,ร่วมกันมีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทประเภท 2 (คีตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อขายโดยไม่ได้รับอนุญาต มีวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในประเภทที่ 2 ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ,เสพเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต พร้อมของกลางยาเค ตามีน 5.2 กก. ยาไอซ์ 98.3 กรัม ยาบ้า 8 เม็ด ยาอี 10 เม็ด กัญชาแห้ง 40 กรัม อุปกรณ์การผลิต และที่เขียนบุหรี่ที่มีซองลับ 39 อันเตรียมซุกยาส่งไปยังประเทศไต้หวัน มูลค่ากว่า 10,452,800 บาท ปู้กีกั๋ให้การรับสารภาพว่า เลือกลงทางผิดและติดยามานาน นอกจากนี้มีข่าวว่า ยังมีดารารัก จำนวนหนึ่งเกี่ยวข้องด้วย แต่ บช.ปส. ออกมาปฏิเสธว่ายังไม่พบหลักฐานตามที่เสนอข่าวไปแล้ว

ที่มา

<https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B4%E0%B8%87/113352>

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ชื่อหน่วย) มหันตภัยจากสารเสพติด เวลา 50 นาที
รหัสวิชา พ 21103 รายวิชา สุขศึกษา 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต
เรื่อง ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด ครูผู้สอน นางสาวไอริน วัฒนพานิช

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ผลการเรียนรู้

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

สาระสำคัญ

สารเสพติดเป็นสารเคมีหรือวัตถุชนิดต่างๆ ที่เสพเข้าสู่ร่างกาย แล้วออกฤทธิ์ต่อร่างกายและจิตประสาท ทำให้ผู้เสพแสดงลักษณะอาการและความประพฤติที่เปลี่ยนไปจากเดิม

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K) นักเรียนสามารถ

1. อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด

ทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนสามารถ

1. จำแนกลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) : นักเรียน

1. มีความตรงต่อเวลา

2. มีส่วนร่วมในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

สาระการเรียนรู้

- ลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติด

กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นตอน/กระบวนการ)

1. กิจกรรมห้องเรียนกลับด้าน

- การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

2. กิจกรรมในชั้นเรียน

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อโควิด-19 หลังจากที่นักเรียนศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มาก่อน
2. นักเรียนสามารถสังเกตลักษณะของผู้ติดเชื้อโควิด-19 ได้อย่างไร

ขั้นทำกิจกรรม

3. ให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง HEALTH CHECK | สมอติดยา

<https://www.youtube.com/watch?v=Xv23T7Pyg7g>

4. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการดูคลิปวิดีโอ โดยตอบคำถามดังนี้
 - 1) ผู้ติดเชื้อโควิด-19 มีลักษณะและอาการอย่างไรบ้าง
 - 2) ผลกระทบของการใช้สารเสพติดมีอะไรบ้าง
 - 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างวิธีการเลิกใช้สารเสพติดที่แพทย์ได้แนะนำในคลิปวิดีโอ
5. นักเรียนทำใบงานที่ 1 เรื่อง สารเสพติด

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องลักษณะของผู้ติดเชื้อโควิด-19
7. ให้นักเรียนตอบคำถามหลังเรียนในแอปพลิเคชัน Google Classroom

สื่อ(วัสดุ-อุปกรณ์-สิ่งพิมพ์)/ นวัตกรรม/ ICT

1. หนังสือเรียน สุขศึกษาและพลศึกษา ม.1
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
3. คลิปวิดีโอ เรื่อง HEALTH CHECK | สมอติดยา

<https://www.youtube.com/watch?v=Xv23T7Pyg7g>

แหล่งการเรียนรู้

1. แหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
2. แอปพลิเคชัน Google Classroom

บูรณาการ

☒ ค่านิยม 12 ประการ

คือ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน

☒ ทักษะการสื่อสาร/การเรียนรู้

คือ การฟัง การพูด (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7) การเขียน (กิจกรรมข้อที่ 3 – 5)

☒ ทักษะการคิด

คือ การคิดพื้นฐาน (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7)

☒ ทักษะการปฏิบัติงาน

คือ เป็นระบบ (กิจกรรมข้อที่ 5)

☐ อื่นๆ (ระบุ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง วิถีพุทธ โรงเรียนมาตรฐานสากล สิ่งแวดล้อม ฯลฯ)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้าน	วิธีการวัดผลและการประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัด
ความรู้ (K)	พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ : 1.อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อสารเสพติดได้	การสังเกตของครูผู้สอน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อสารเสพติดได้
ทักษะ/กระบวนการ (P)	พิจารณาความถูกต้องจาก : 1.จำแนกลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อสารเสพติดได้	การสังเกตของครูผู้สอน/เอกสารประกอบการเรียนรู้/แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.จำแนกลักษณะอาการของผู้ติดเชื้อสารเสพติดได้ถูกต้อง ถือว่าผ่าน
คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยม (A)	พิจารณาจาก : 1. การมีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีจิตสาธารณะ	การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของครูผู้สอน/ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้/ แบบบันทึกเวลาเรียน	นักเรียนแต่ละคนได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ชื่อ.....ชั้น ม.1/..... เลขที่.....

ใบงานที่ 1 เรื่อง สารเสพติด

1.สารเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุนิตใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายด้วยการ

1.....2.....3.....4.....หรือวิธีอื่นๆทำให้เกิด

อันตรายต่อ.....และ.....

2.ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

1.....

2.....

3.....

การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม

1.....

2.....

3.....

3.ให้ยกตัวอย่างแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.1.....

3.2.....

3.3.....

ประเภทของสาร เสพติด	ตัวอย่างสารเสพติด	อาการ
ประเภทที่ 1 กดประสาท	ฝิ่น มอร์ฟีน ยานอนหลับ เฮโรอีน	
ประเภทที่ 2 กระตุ้นประสาท	กระท่อม ยาบ้า โคเคน ยาไอซ์	
ประเภทที่ 3 หลอนประสาท	เห็ดขี้ควาย แอลเอสดี	
ประเภทที่ 4 ออกฤทธิ์หลาย อย่าง	กัญชา	

ประเภทยาเสพติด

เฮโรอีน

กัญชา

ยาบ้า

มอร์ฟีน

โคเคน

ยาอี

แอลเอสดี(LSD)

สารระเหย

ฝิ่น

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ชื่อหน่วย) มหันตภัยจากสารเสพติด เวลา 50 นาที
รหัสวิชา พ 21103 รายวิชา สุขศึกษา 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต
เรื่อง การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ ครูผู้สอน นางสาวไอริน วัฒนพานิช

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ
การเข้ายา สารเสพติด และความรุนแรง

ผลการเรียนรู้

ม.1/3 อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ

สาระสำคัญ

การใช้สารเสพติดนอกจากเป็นอันตรายต่อร่างกาย ทำให้เกิดโรคต่างๆ แล้ว ยังเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K) นักเรียนสามารถ

1. อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้

ทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนสามารถ

1. จำแนกความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) : นักเรียน

1. มีความตรงต่อเวลา

2. มีส่วนร่วมในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

สาระการเรียนรู้

- การใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ

กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นตอน/กระบวนการ)

1. กิจกรรมห้องเรียนกลับด้าน

- การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

2.กิจกรรมในชั้นเรียน

ขั้นนำ

1.ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุ หลังจากให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มาก่อน

2.ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลต่างๆ

3.นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นและแนวทางในการป้องกัน

ขั้นทำกิจกรรม

4.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม (ตามลำดับเลขที่) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อภิปรายเรื่อง ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดโรค (บุหรี่,สุรา)

กลุ่มที่ 2 อภิปรายเรื่อง ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดโรค (เฮโรอีน,สารระเหย)

กลุ่มที่ 3 อภิปรายเรื่อง ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดโรค (ยาบ้า,กัญชา)

กลุ่มที่ 4 อภิปรายเรื่อง ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดโรค (ยาเลิฟ,ยาอี,ยาไอซ์)

กลุ่มที่ 5 อภิปรายเรื่อง ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดอุบัติเหตุ (สุรา,ยาบ้า และอื่นๆ)

โดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายไม่เกิน 10 นาที

5.ให้นักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้นเรียน โดยให้นำเสนอ กลุ่มละไม่เกิน 5 นาที

ขั้นสรุป

6.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุ

7.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ในคาบหน้า เรื่องโทษของยาเสพติด โดยให้เลือกประเภทของยาเสพติดแต่ละกลุ่ม **ห้ามซ้ำกัน ดังนี้**

1) บุหรี่ 2) สุรา 3) ยาบ้า 4) กัญชา 5) ยาไอซ์ 6) ยาโปรโคดิล

โดยส่งใบงานกลุ่มในแอปพลิเคชัน Google Classroom

สื่อ(วัสดุ-อุปกรณ์-สิ่งพิมพ์)/ นวัตกรรม/ ICT

1. หนังสือเรียน สุขศึกษาและพลศึกษา ม.1

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

แหล่งการเรียนรู้

1. แหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. แอปพลิเคชัน Google Classroom

บูรณาการ

☒ คำนิยม 12 ประการ

คือ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน

☒ ทักษะการสื่อสาร/การเรียนรู้

คือ การฟัง การพูด (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7) การเขียน (กิจกรรมข้อที่ 3 – 5)

☒ ทักษะการคิด

คือ การคิดพื้นฐาน (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7)

☒ ทักษะการปฏิบัติงาน

คือ เป็นระบบ (กิจกรรมข้อที่ 5)

☐ อื่นๆ (ระบุ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง วิถีพุทธ โรงเรียนมาตรฐานสากล สิ่งแวดล้อม ฯลฯ)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้าน	วิธีการวัดผลและการประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัด
ความรู้ (K)	พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ : 1.อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้	การสังเกตของครูผู้สอน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้
ทักษะ/กระบวนการ (P)	พิจารณาความถูกต้องจาก : 1.จำแนกความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้	การสังเกตของครูผู้สอน/เอกสารประกอบการเรียนรู้/แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.จำแนกความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรค และการเกิดอุบัติเหตุได้ถูกต้อง ถือว่าผ่าน
คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยม (A)	พิจารณาจาก : 1. การมีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีจิตสาธารณะ	การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของครูผู้สอน/ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้/ แบบบันทึกเวลาเรียน	นักเรียนแต่ละคนได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

1.ให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมติ เรื่องโทษของยาเสพติด โดยให้เลือกประเภทของยาเสพติดแต่ละกลุ่ม ห้ามซ้ำกันดังนี้

1) บุหรี่ 2) สุรา 3) ยาบ้า 4) กัญชา 5) ยาไอซ์ 6) ยาโปรโคดีล

2.ยาเสพติดที่กลุ่มข้าพเจ้าเลือกคือ..... ให้อาจารย์ยาเสพติดชนิดที่เลือก

สมาชิกในกลุ่ม มีดังนี้

1.ชื่อ..... ชั้น ม.1/..... เลขที่.....
 2.ชื่อ..... ชั้น ม.1/..... เลขที่.....
 3.ชื่อ..... ชั้น ม.1/..... เลขที่.....
 4.ชื่อ..... ชั้น ม.1/..... เลขที่.....
 5.ชื่อ..... ชั้น ม.1/..... เลขที่.....

3.ให้บอกลักษณะอาการของคนที่ใช้ยาเสพติดชนิดที่เลือก

.....

.....

4.ให้อธิบายเรื่องย่อ ที่กลุ่มนักเรียนจะใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ ในคาบหน้า

.....

.....

.....

5.ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ชื่อหน่วย) มหันตภัยจากสารเสพติด เวลา 50 นาที
รหัสวิชา พ 21103 รายวิชาสุขศึกษา2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต
เรื่อง ทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด ครูผู้สอน นางสาวไอริน วัฒนพานิช

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ผลการเรียนรู้

ม.1/4 แสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆ

สาระสำคัญ

สารเสพติดมีอันตรายต่อสุขภาพ และสร้างปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น จึงควรหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการติดสารเสพติด การใช้ทักษะในการชักชวนให้ผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด ต้องเกิดจากความรู้ความเข้าใจ และการฝึกฝนใช้ทักษะต่างๆ จึงจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K) นักเรียนสามารถ

- อธิบายวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้

ทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนสามารถ

- แสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) : นักเรียน

- มีความตรงต่อเวลา
- มีส่วนร่วมในการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

สาระการเรียนรู้

-การแสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆ

กิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นตอน/กระบวนการ)

1.กิจกรรมห้องเรียนกลับด้าน

-การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

-ศึกษาคลิปวิดีโอหนังสือสั้น เรื่องสารเสพติด จากในเว็บไซต์ www.youtube.com

2.กิจกรรมในชั้นเรียน

ขั้นนำ

1.ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด หลังจากให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มาก่อน

2.ให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นว่าเมื่อถูกชักชวนให้ลองดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นักเรียนจะอย่างไร

3.นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นและแนวทางในการป้องกัน

ขั้นทำกิจกรรม

4. ครูกล่าวเน้นย้ำเรื่องของเวลาที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มละ 5 นาที ครูชี้แจงถึงเกณฑ์การประเมินการแสดงบทบาทสมมติ ดังนี้

กลุ่ม	เนื้อหา	การนำเสนอ	ความสำเร็จ	รวม
	7 คะแนน	6 คะแนน	7 คะแนน	20 คะแนน
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

5.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันแสดงบทบาทสมมติ จนครบทั้ง 5 กลุ่ม

6.ให้นักเรียนประเมินการแสดงบทบาทสมมติของกลุ่มเพื่อนและสรุปประเด็นจากการดูเพื่อน และตอบคำถามในแอปพลิเคชัน Google Classroom ดังนี้

1.ชนิดสารเสพติด 2.อาการของคนที่ใช้ยาเสพติด 3.ข้อคิดที่ได้รับ

ขั้นสรุป

7.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด

8. ให้นักเรียนบอกความประทับใจและข้อคิดเรื่อง ทักษะในการชวนผู้อื่นลด ละ เลิก
สารเสพติด ในแอปพลิเคชัน Google Classroom

สื่อ(วัสดุ-อุปกรณ์-สิ่งพิมพ์)/ นวัตกรรม/ ICT

1. หนังสือเรียน สุขศึกษาและพลศึกษา ม.1
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

แหล่งการเรียนรู้

1. แหล่งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
2. แอปพลิเคชัน Google Classroom

บูรณาการ

☒ ค่านิยม 12 ประการ

คือ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน

☒ ทักษะการสื่อสาร/การเรียนรู้

คือ การฟัง การพูด (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7) การเขียน (กิจกรรมข้อที่ 3 – 5)

☒ ทักษะการคิด

คือ การคิดพื้นฐาน (กิจกรรมข้อที่ 1 – 7)

☒ ทักษะการปฏิบัติงาน

คือ เป็นระบบ (กิจกรรมข้อที่ 5)

☐ อื่นๆ (ระบุ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง วิถีพุทธ โรงเรียนมาตรฐานสากล สิ่งแวดล้อม ฯลฯ)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้าน	วิธีการวัดผลและการประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การวัด
ความรู้ (K)	พิจารณาจากความถูกต้องของคำตอบ : 1.อธิบายวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้	การสังเกตของครูผู้สอน/ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.อธิบายวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้
ทักษะ/ กระบวนการ (P)	พิจารณาความถูกต้องจาก : 1.แสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้	การสังเกตของครูผู้สอน/เอกสารประกอบการเรียนรู้/แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้	นักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนสามารถ : 1.แสดงวิธีการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดโดยใช้ทักษะต่างๆได้ถูกต้อง ถือว่าผ่าน
คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยม (A)	พิจารณาจาก : 1. การมีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. มีจิตสาธารณะ	การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของครูผู้สอน/ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้/ แบบบันทึกเวลาเรียน	นักเรียนแต่ละคนได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด
แอปพลิเคชัน Google Classroom

คู่มือการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

อุปกรณ์ที่จำเป็นในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้

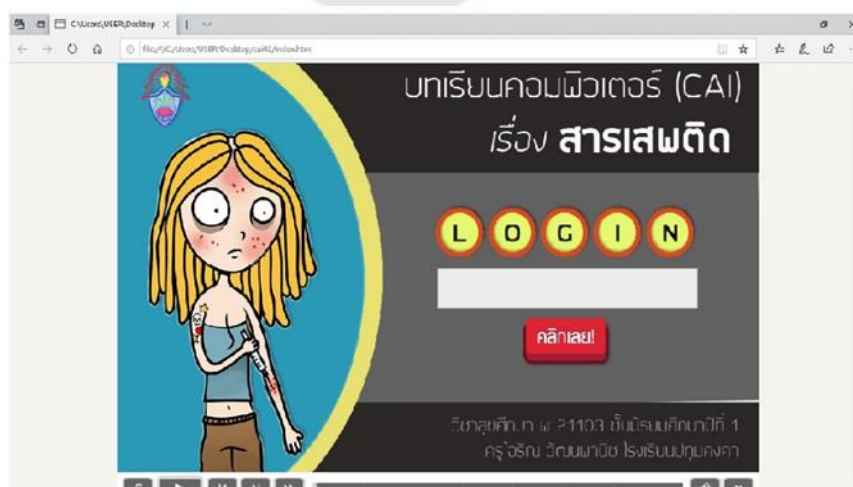
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีเครื่องอ่าน CD-ROM พร้อมลำโพง
2. แผ่น CD-ROM บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

ขั้นตอนการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

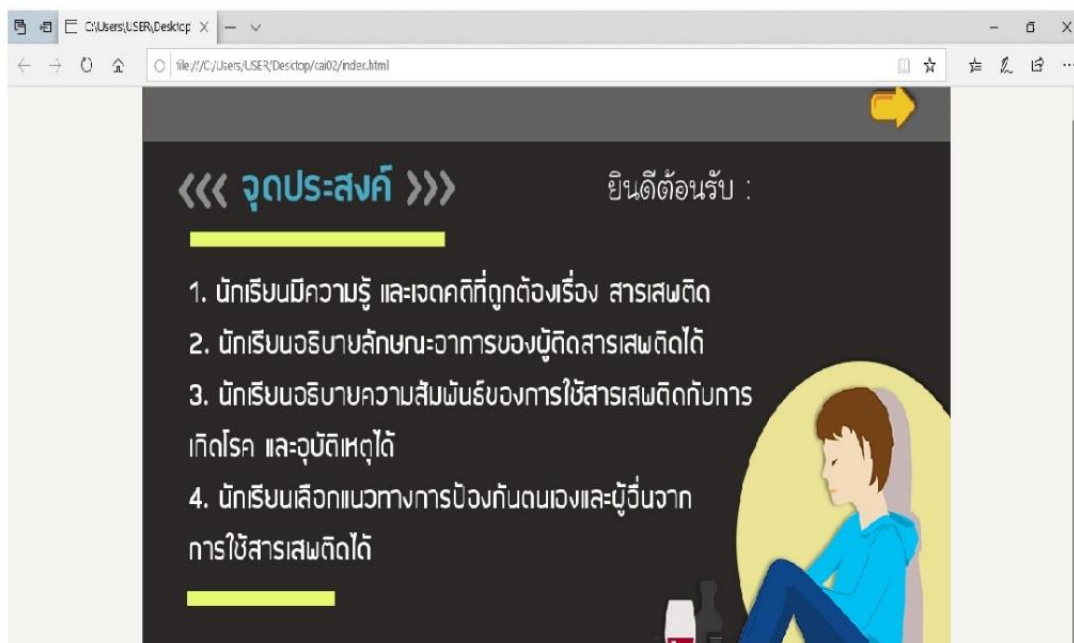
1. นักเรียนจะต้องศึกษาคำแนะนำการใช้อีก่อนเข้าเรียน
2. นักเรียนควรลงทะเบียนก่อนเข้าเรียน
3. ศึกษาตัวชี้วัดของบทเรียน
4. ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนทั้งหมด มี 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ มหันตภัยจากสารเสพติดและการป้องกันภัยจากสารเสพติด ทำแบบทดสอบหลังเรียนพร้อมบันทึกผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการเข้าสู่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด

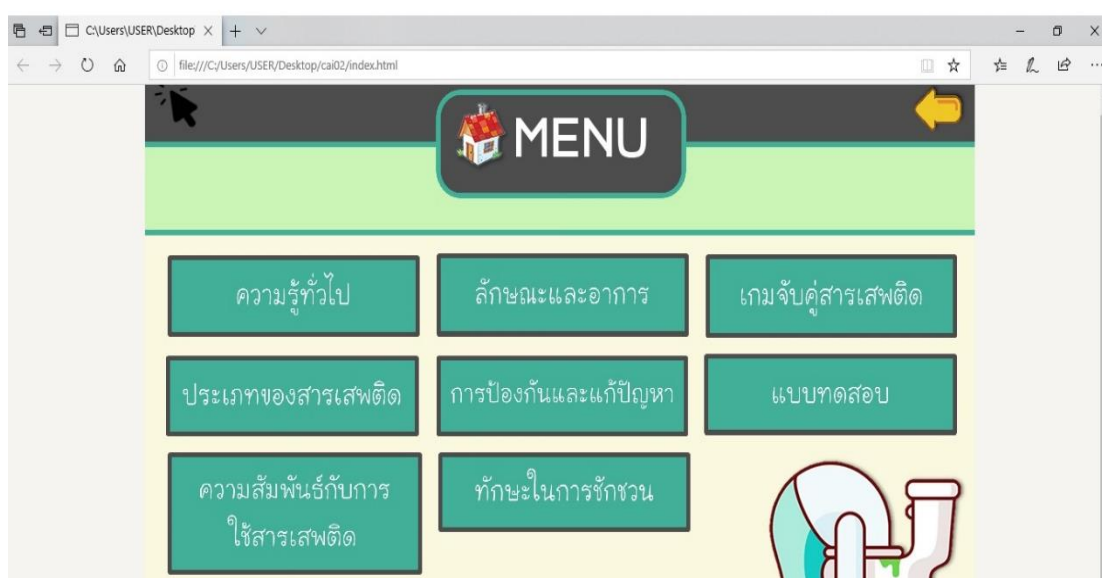
1. การเข้าสู่โปรแกรม มีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ เข้าสู่ระบบปฏิบัติการวินโดวส์
 - 1.2 ใส่แผ่น CD-ROM บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด บทเรียนจะเล่นอัตโนมัติ
 - 1.3 โปรแกรมจะเข้าสู่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สารเสพติด ให้นักเรียนใส่ชื่อจริง

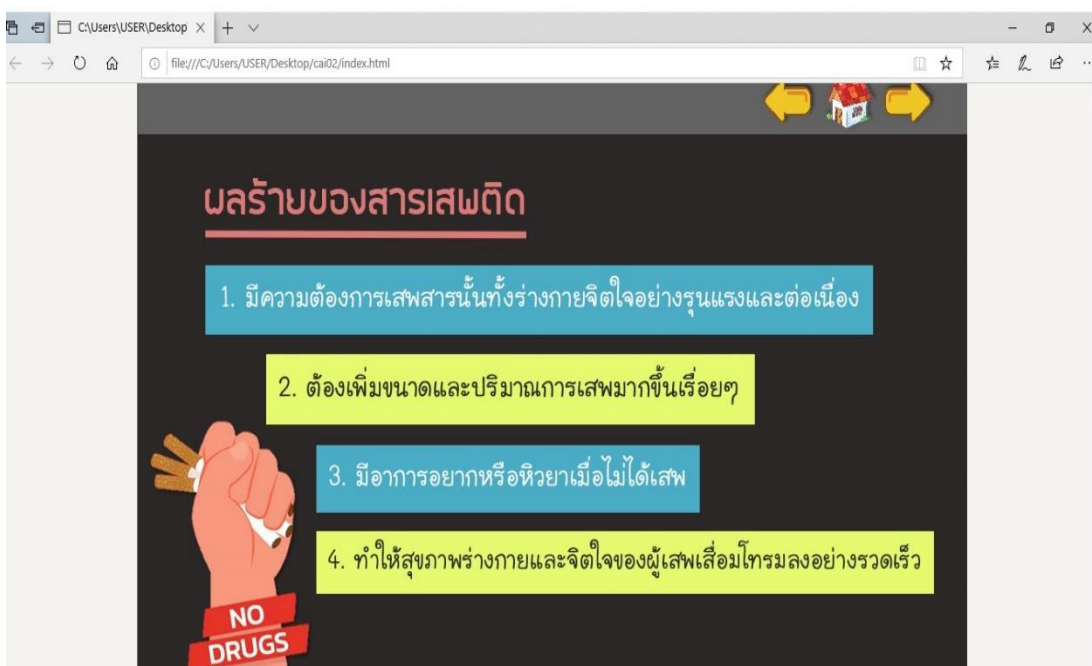
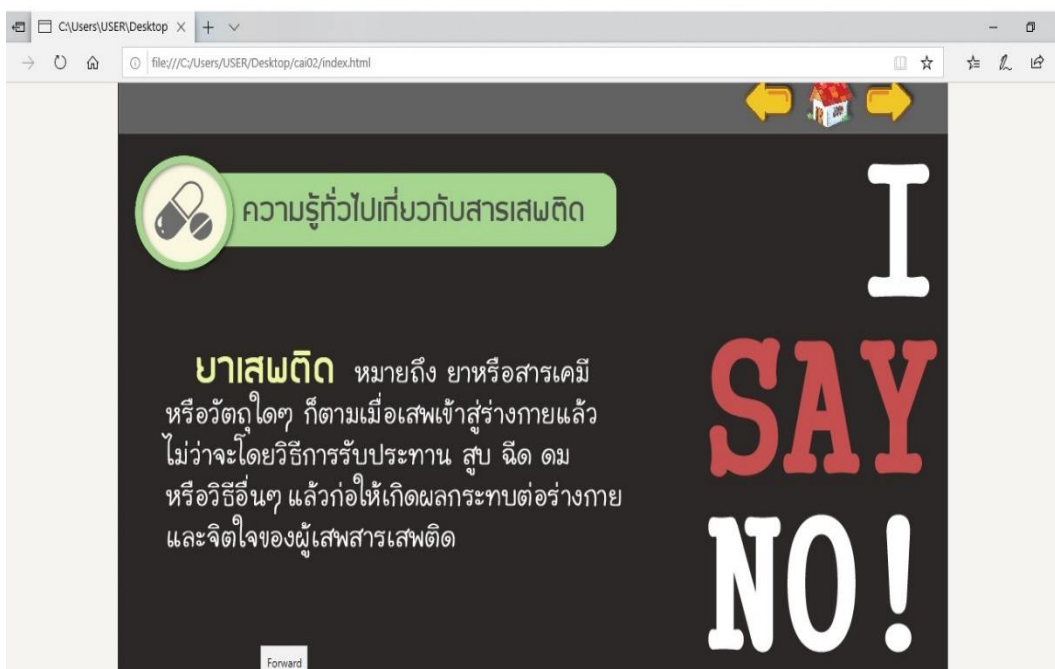
1.4 ให้นักเรียนศึกษาจุดประสงค์ในการเรียน เรื่องสารเสพติด

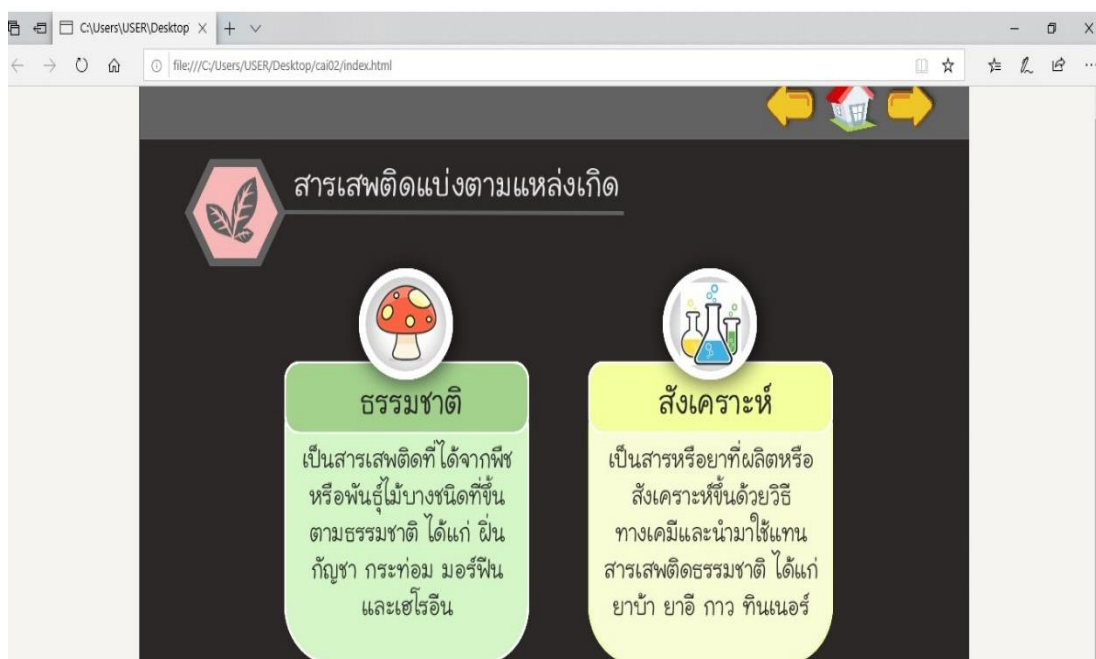
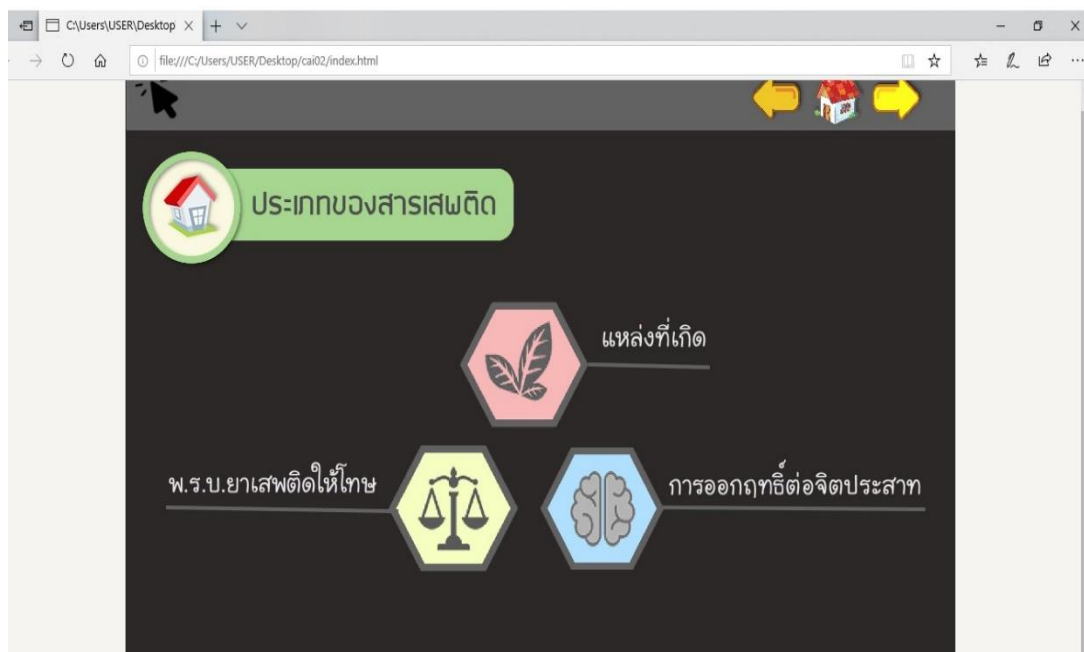

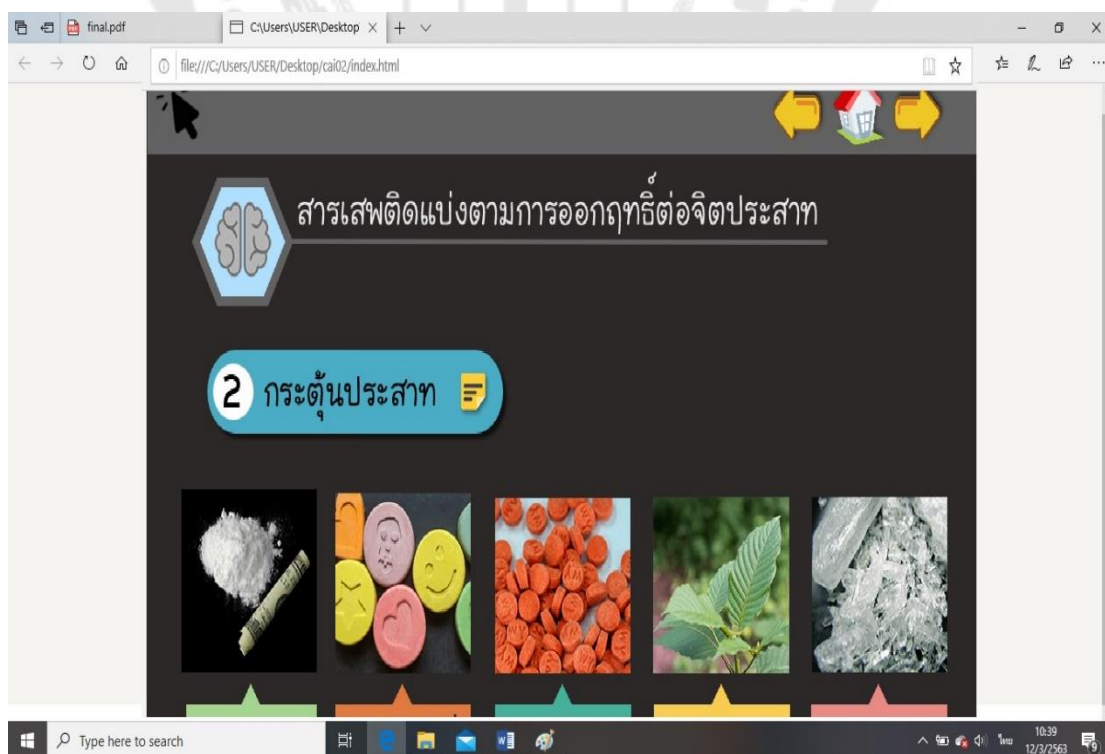
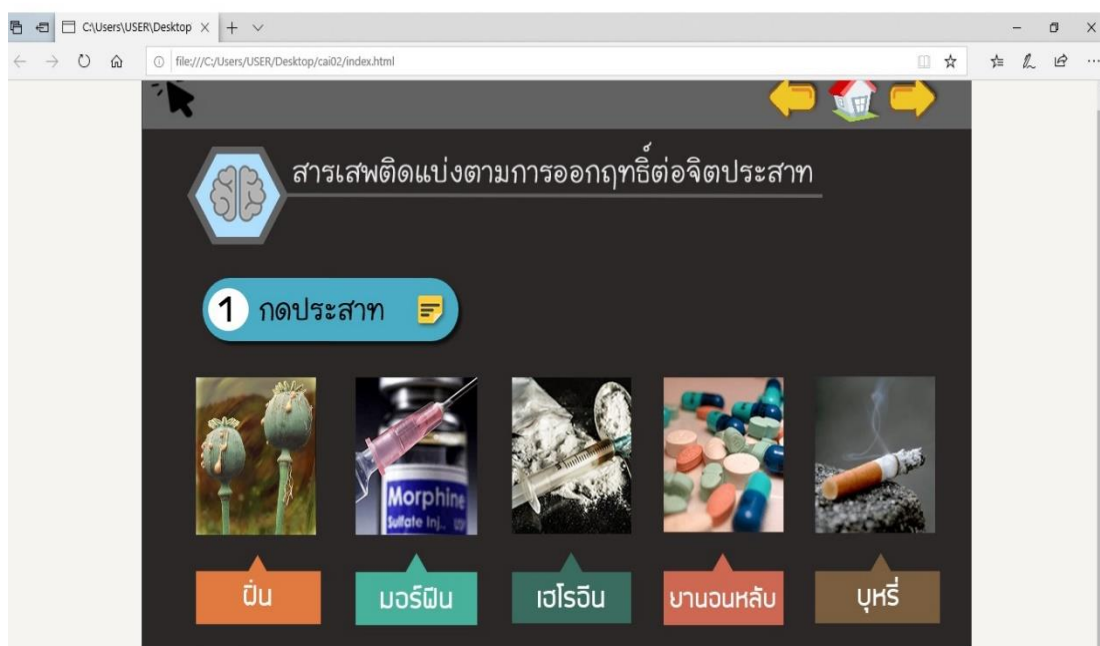
1.5 เข้าสู่เมนูหลักให้นักเรียนคลิกปุ่มเลือกเรียน จะปรากฏจอภาพ ดังนี้

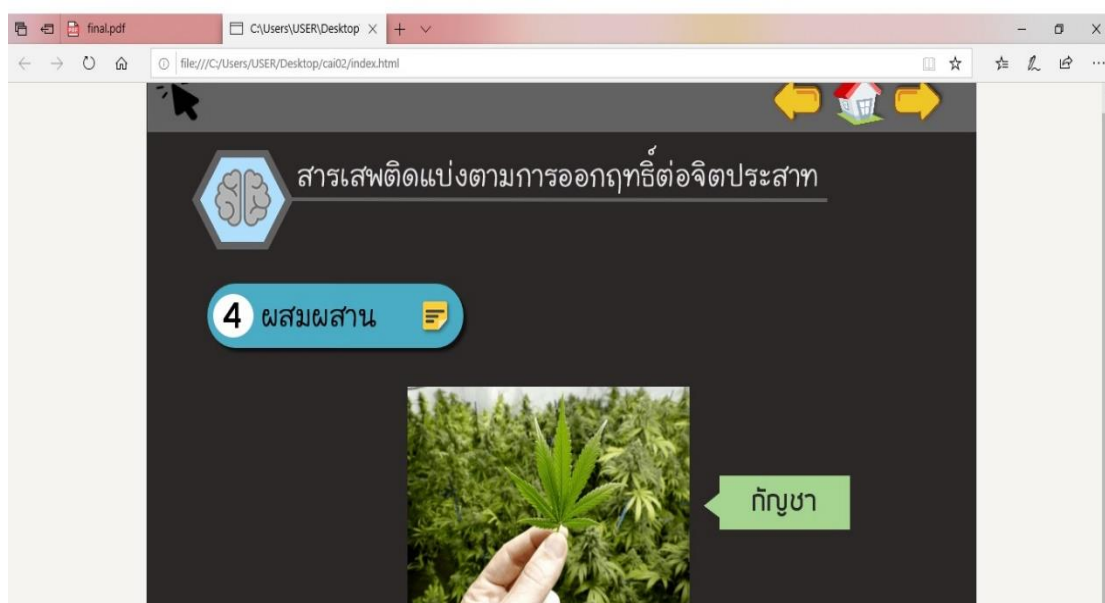
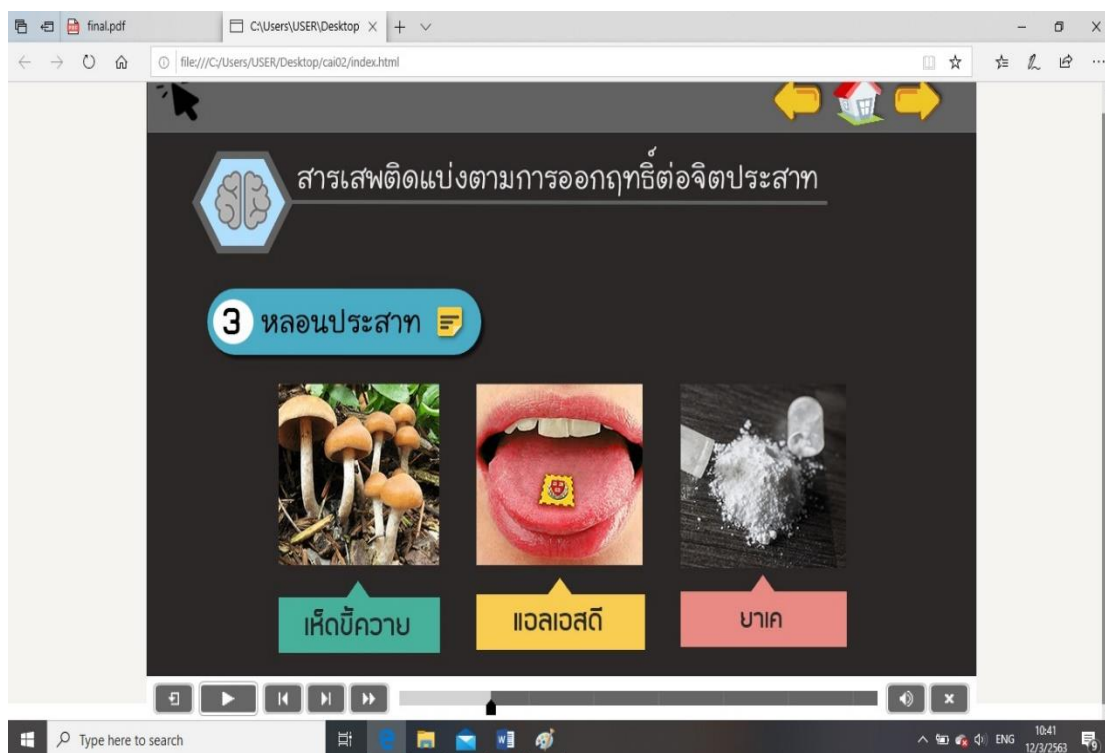

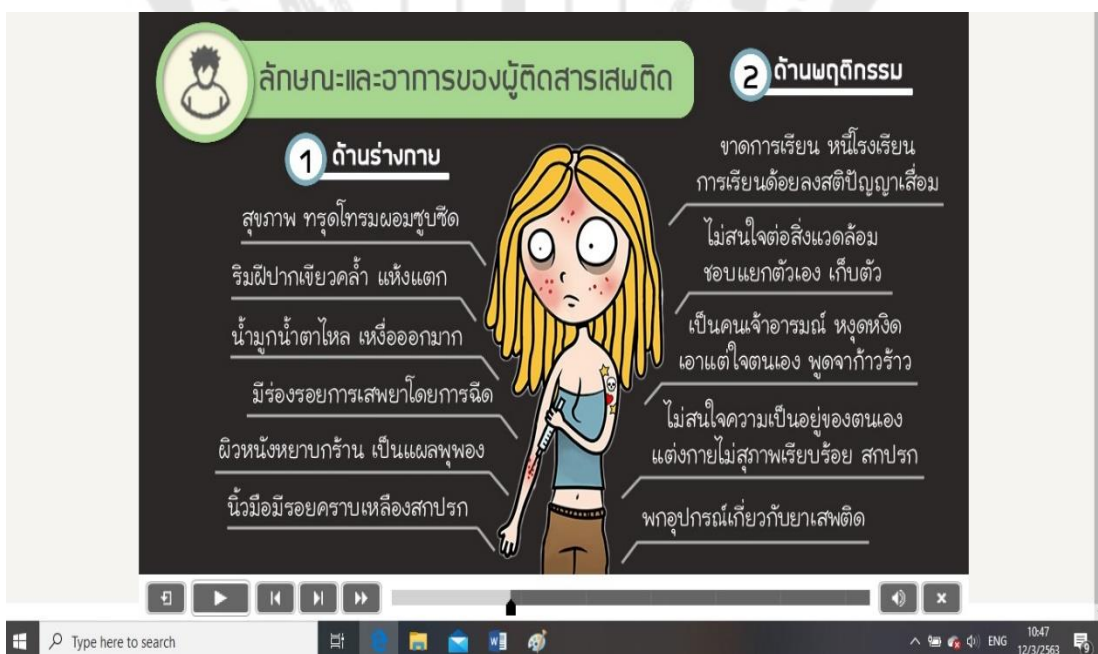
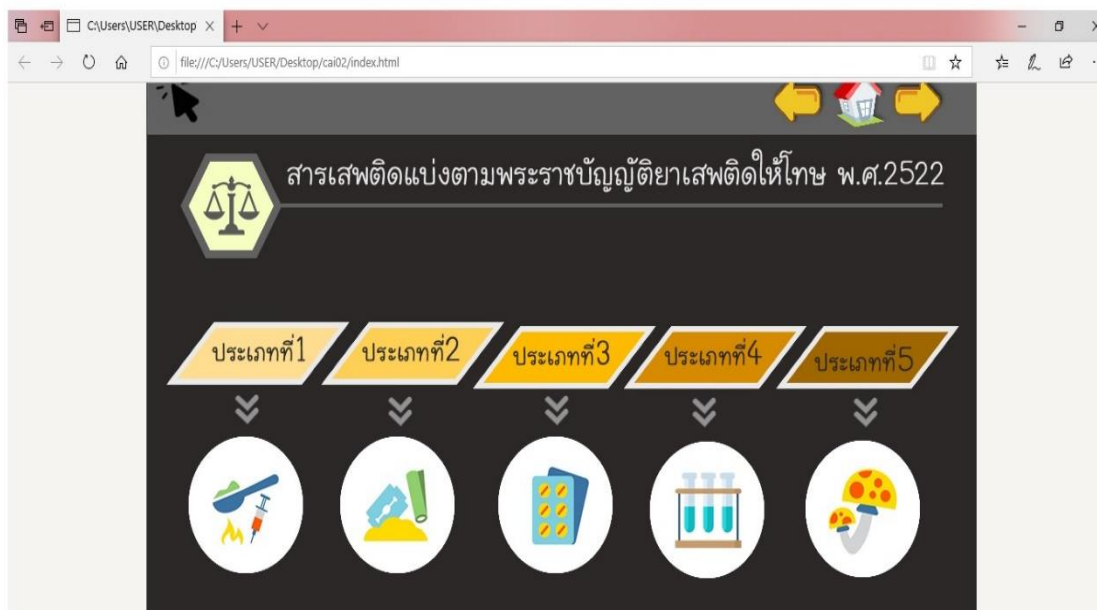
ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสารเสพติด

ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติด

1 ประเภทของสารเสพติดกับการเกิดโรค

Type here to search 10:48 12/3/2563

บุหรี่

บุหรี่ เป็นสารเสพติดให้โทษทั้งต่อตนเอง และผู้อื่นสารที่อยู่ในบุหรินี้ไม่มีผลที่ทำให้ผู้สูบ ติดได้ แต่จะเป็นการติดทางใจ ที่เรียกว่า “สิ่งเสพติดในสย” สูบเพราะความเคยชิน ถ้าไม่สูบจะไม่ทำให้เกิดอาการ “ลงแดง” สารพิษที่อยู่ในบุหรินี้มีหลายชนิดดังนี้ นิโคติน ทาร์หรือน้ำมันดิน แก๊สต่างๆ สารก่อมะเร็ง และสารระคายเคืองต่างๆ

Type here to search 10:48 12/3/2563

สุรา

สุรา มีผลต่อการทำงานของส่วนต่างๆ ของระบบต่างๆของร่างกาย โดย เอทิลแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มเข้าไปจะดูดซึม และกระจายไปในทุกส่วนของร่างกาย ภายในร่างกายภายในเวลา 5 นาที

BEER

Type here to search

10:49 12/3/2563

ยาบ้า

ยาบ้า หรือแอมเฟตามีน มีพิษต่อระบบประสาท เมื่อเสพในปริมาณมากฤทธิ์ของยาจะไปทำลายประสาททำให้เกิดโรคประสาทได้

Foul language

Type here to search

10:49 12/3/2563

บาเลิฟ บาวิ และบาไอซ์

เป็น สารเสพติดที่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
แพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นตามสถานเริงรมณ์
ต่างๆเมื่อเสพเข้าไปแล้วจะทำให้เกิดการ
เคลิ้ม ได้ยินเสียงและสืดไปจากเดิม ไม่
สามารถควบคุมตนเองได้เป็นเหตุให้เกิด
พฤติกรรมล้าส่อนทางเพศ

สารระเหย

สารระเหย มีลักษณะเป็นไอ ระเหยเร็ว
มักอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์ต่างๆเช่น ทินเนอร์
กาวยาง สีสเปรย์ น้ำยาล้างเล็บ น้ำมันเบนซิน
เป็นต้น เมื่อสารระเหยถูกสูดผ่านทางเดินหายใจ
จะเข้าสู่กระแสโลหิตและแพร่กระจายเข้าสู่อวัยวะ
ภายในอย่างรวดเร็วเป็นอันตรายทั้งต่อระบบและ
อวัยวะต่างๆ โดยเฉพาะสมองและปอด

กัญชา

กัญชา สารไม่เสพติด คุณหมั่นต์ โทษอนันต์ เป็นพืชที่หาได้ง่าย จึงมีผู้เสพโดยนำมาผสมกับบุหรืหรือเสฟโดยตรงมักมีการลักลอบนำกัญชาอย่างต่อเนื่องบางประเทศสามารถปลูกและซื้อขายกัญชาได้อย่างถูกกฎหมายแม้กัญชาจะมีประโยชน์แต่หากใช้ในปริมาณที่มากเกินไปก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียได้เช่นกัน

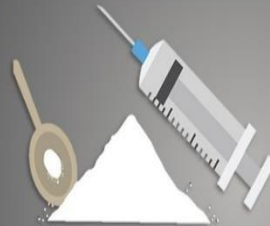
⏮ ⏪ ⏩ ⏭
🔊 🔍

🔍 Type here to search
📁 📧 📅 📌
📶 🌐 🇬🇧 ENG 10:52 12/3/2563

เฮโรอีน

เฮโรอีน เป็นยาเสพติดที่ได้จากการสังเคราะห์ทางเคมีจากปฏิกิริยาระหว่างมอร์ฟีนกับสารเคมีบางชนิด มักเรียกกันว่า **"ผงขาว"** ไม่มีกลิ่น หมดฤทธิ์รุนแรงกว่ามอร์ฟีน 4-8 เท่าหากเสฟมากเกินไปอาจทำให้เกิดการช็อกและเสียชีวิตได้ นอกจากนี้ยังมีผลต่อการติดเชื้อเอดส์ เนื่องจากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน

⏮ ⏪ ⏩ ⏭
🔊 🔍

🔍 Type here to search
📁 📧 📅 📌
📶 🌐 🇬🇧 ENG 10:53 12/3/2563

2 สารเสพติดกับการเกิดอุบัติเหตุ

Windows taskbar: Type here to search, 10:54, 12/3/2563

สุรา

สุรา มีผลกระทบต่อสมองส่วนที่ควบคุมการทำงานของแขนและขาตา ทำให้เกิดการทำงานที่สมดุลกันประสิทธิภาพในการขับที่ลดลงคือคนองไม่สามารถควบคุมยานพาหนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นจากจำทำให้ตนเองและครอบครัวเดือดร้อนแล้วยังทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย บาดเจ็บ พิการหรือเสียชีวิตได้

Windows taskbar: Type here to search, 10:54, 12/3/2563

ยาบ้า

ยาบ้า จะไปกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางทำให้ประสาท
ตื่นตัวทำงานหนักมากเกินไปจนกำลัง ไม่รู้จักเหนื่อยประสาทสั่ง
การไม่สัมพันธ์กันกับระบบการทำงานของร่างกายจึงส่งผลให้ผู้
เสพควบคุมตนเองไม่ได้ บางรายอาจมีอาการประสาทหลอน
มองเห็นภาพหลอนจึงก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้

Windows taskbar with search bar, task icons, and system tray showing time 10:54 and date 12/3/2563.

การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด

บทบาทของตนเอง

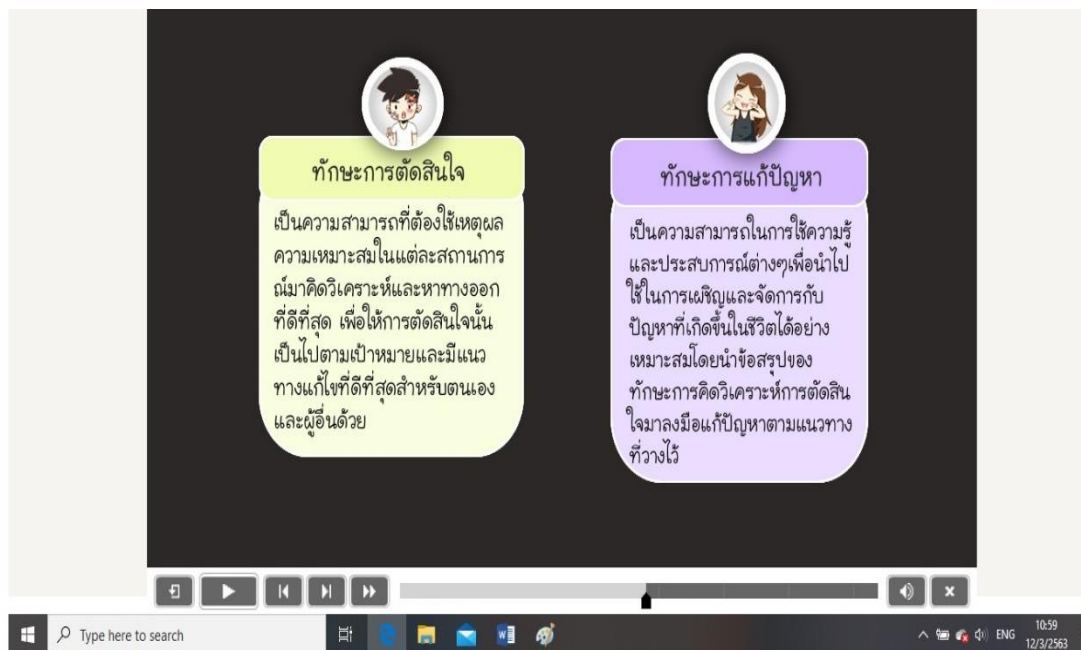

บทบาทในโรงเรียน

บทบาทในครอบครัว

**บทบาทในการปฏิบัติ
ตามนโยบายของรัฐ**

Windows taskbar with search bar, task icons, and system tray showing time 10:55 and date 12/3/2563.

The screenshot shows a video player interface with two slides. The left slide is titled 'ทักษะการตัดสินใจ' (Decision-making skills) and the right slide is titled 'ทักษะการแก้ปัญหา' (Problem-solving skills). Both slides contain text describing the skills and their importance.

ทักษะการตัดสินใจ

เป็นความสามารถที่ต้องให้เหตุผล ความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ คิดวิเคราะห์และหาทางออกที่ดีที่สุด เพื่อให้การตัดสินใจนั้น เป็นไปตามเป้าหมายและมีแนวทางแก้ไขที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง และผู้อื่นด้วย

ทักษะการแก้ปัญหา

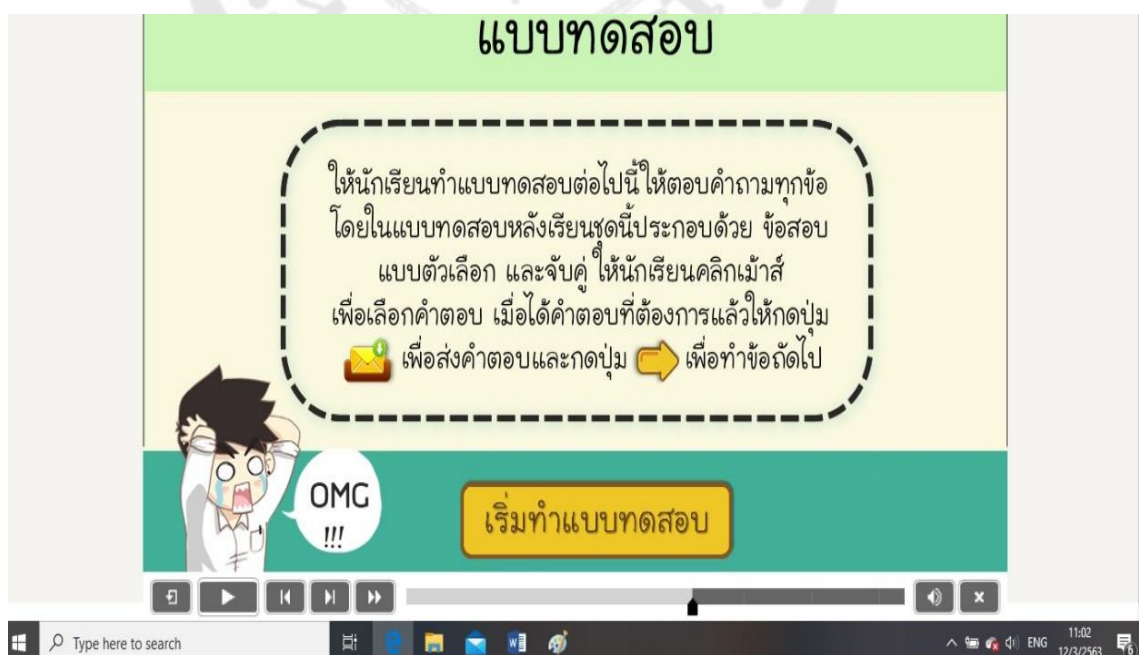
เป็นความสามารถในการใช้ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการเผชิญและจัดการกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างเหมาะสมโดยนำข้อสรุปของ ทักษะการคิดวิเคราะห์การตัดสินใจมาลงมือแก้ปัญหาตามแนวทางที่วางไว้

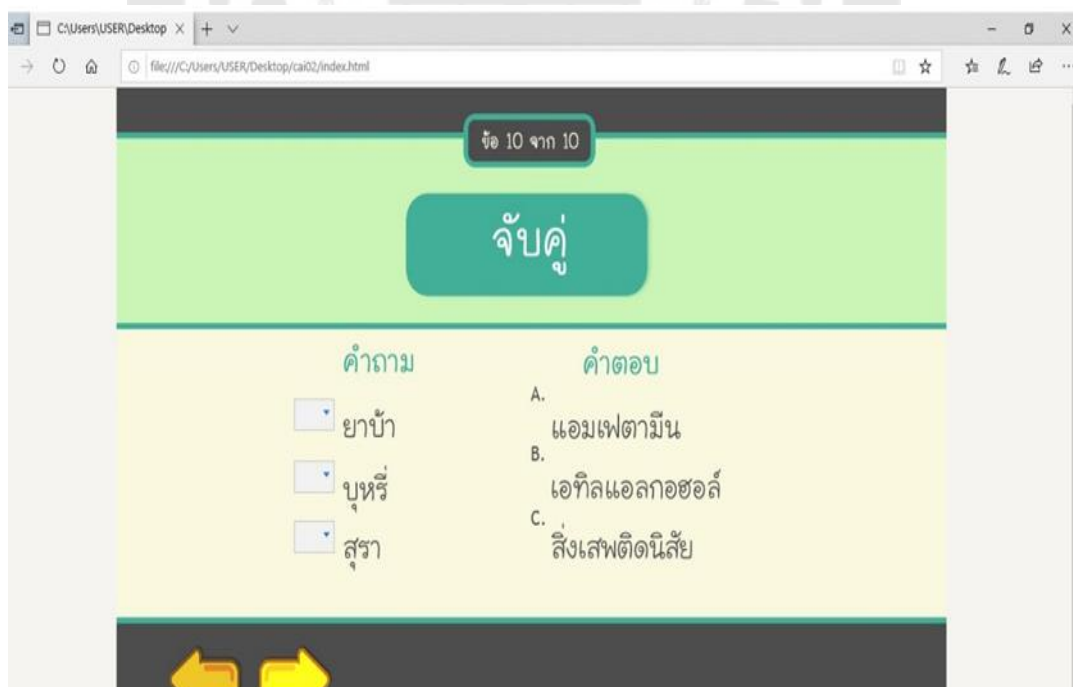
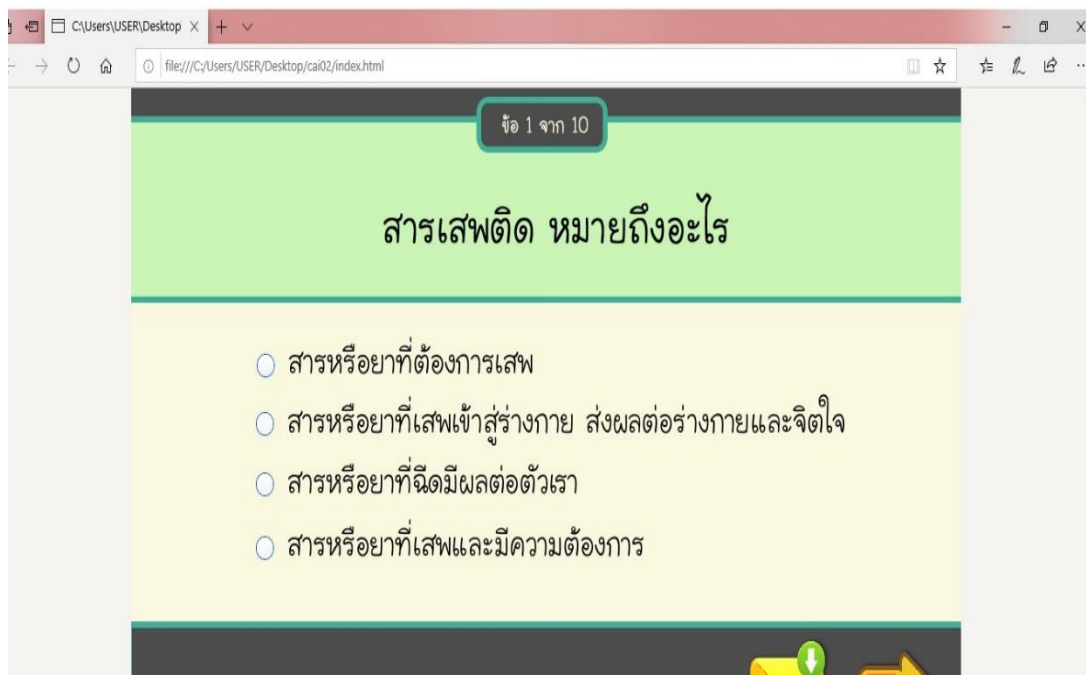

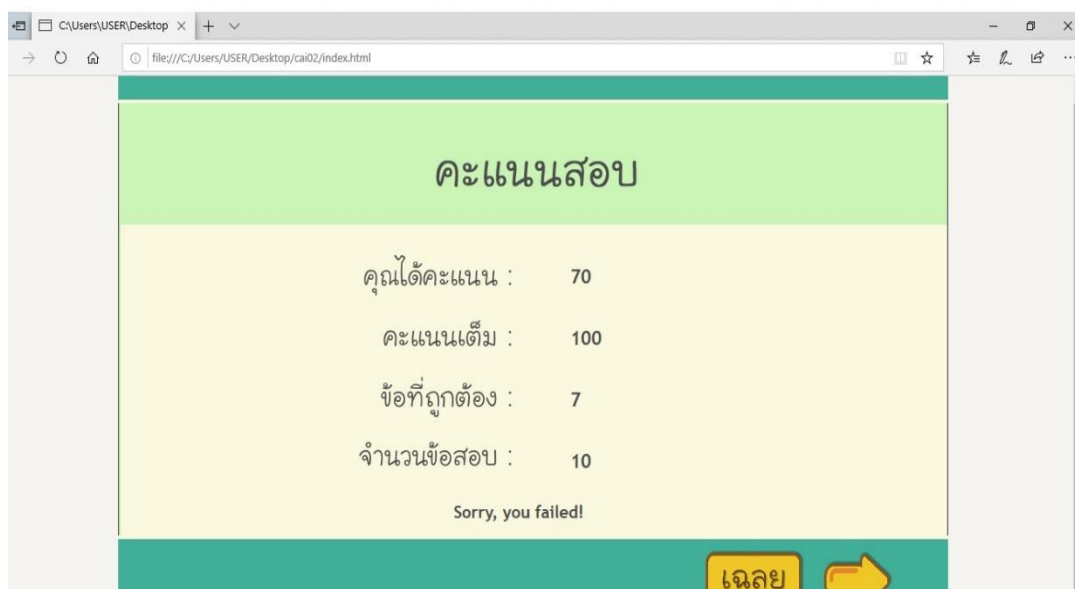
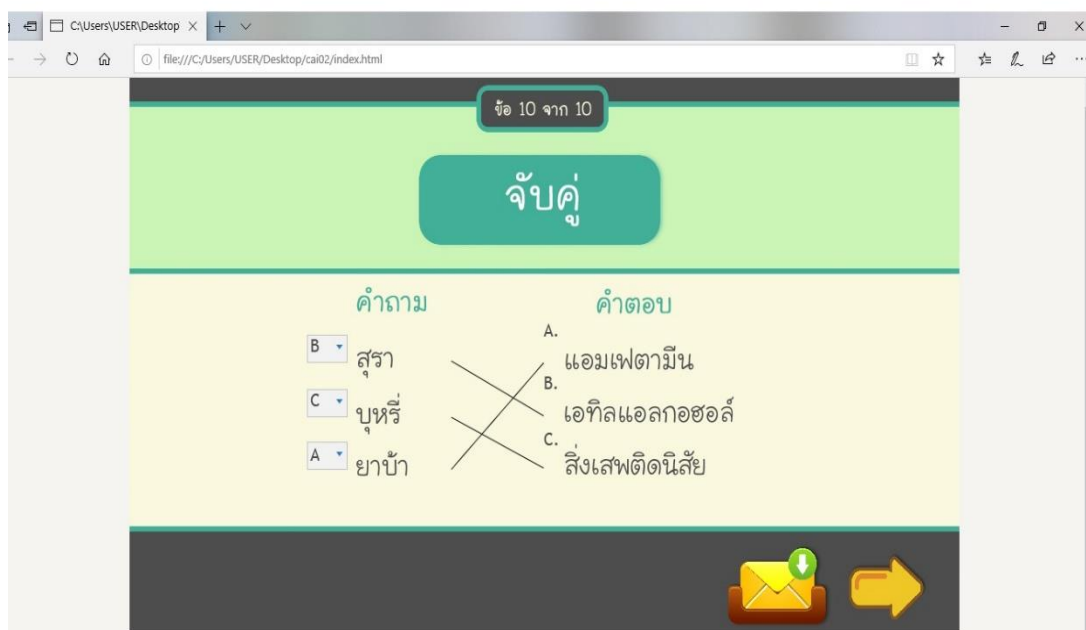
The screenshot shows a video player interface with a slide titled 'ทักษะการให้กำลังใจ' (Encouragement skills). The slide contains text describing the skills and their importance. To the right of the text is a cartoon character of a boy with a sad expression, looking down.

ทักษะการให้กำลังใจ

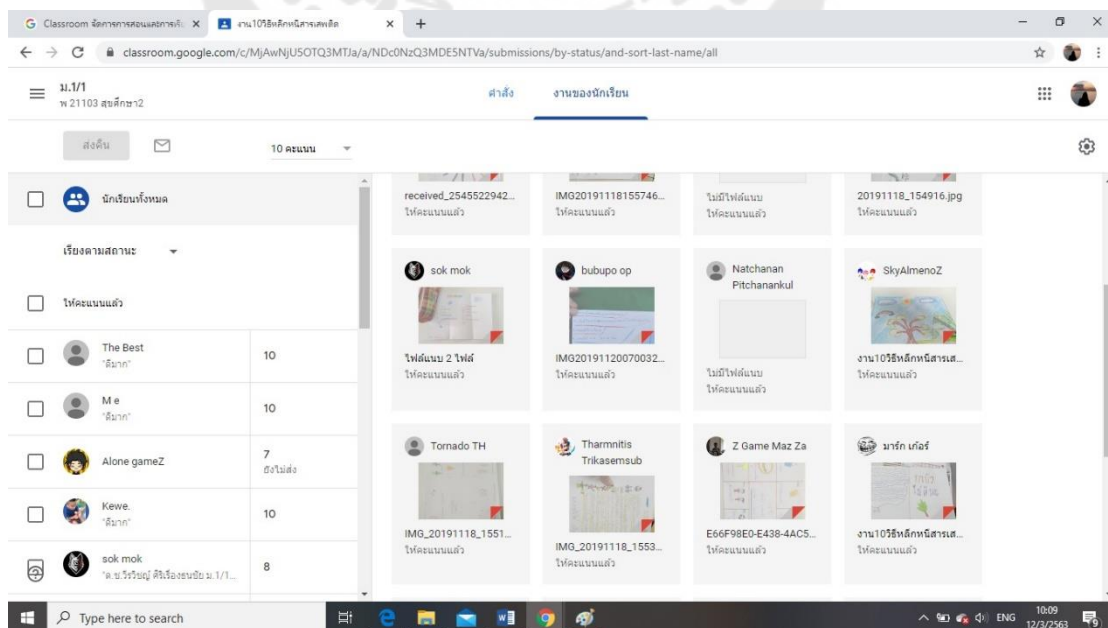
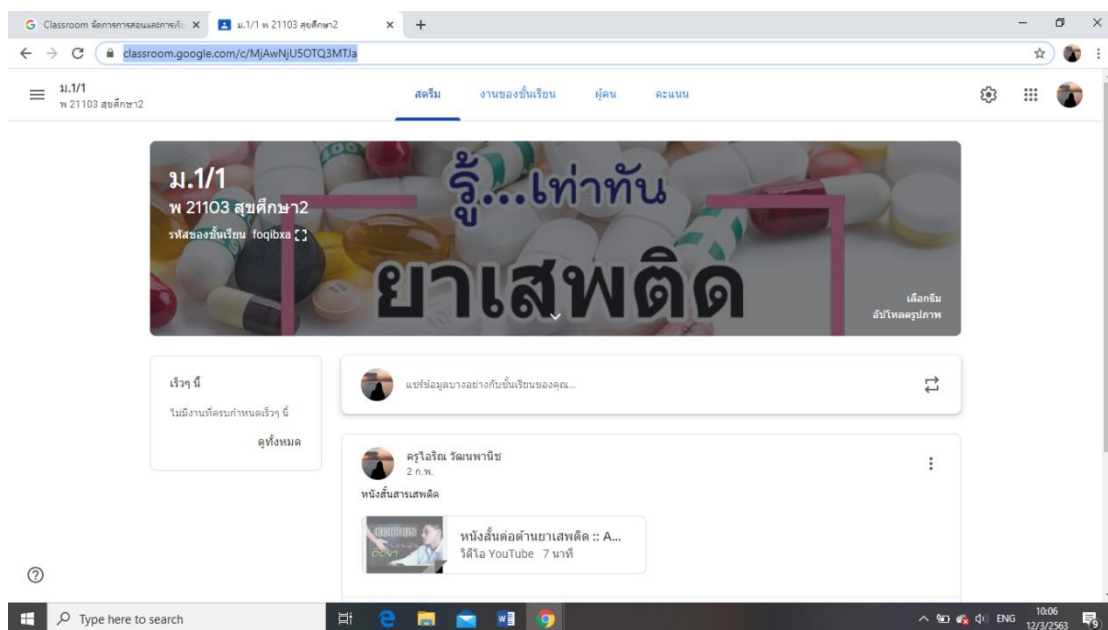
เป็นความสามารถในการให้กำลังใจอาจจะ เป็นการให้กำลังใจทั้งตนเองและผู้อื่นซึ่ง ทักษะในการให้กำลังใจที่ดีในการชักชวน ผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติดนั้นควร ประกอบด้วย ความตระหนักในตนเอง ความเห็นใจผู้อื่นความภาคภูมิใจในตัวเอง ความรับผิดชอบต่อสังคม

แอปพลิเคชัน Google Classroom

ภาคผนวก ค

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด
แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

แบบทดสอบด้านความรู้ เรื่อง สารเสพติด

คำชี้แจง

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สารเสพติด มีข้อสอบทั้งหมด 20 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ของแต่ละข้อที่เห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียวลงในแบบสอบถามฉบับนี้
1. ข้อใด**ไม่ใช่**ลักษณะอาการผู้ใช้สารเสพติดให้โทษ
 - 1) เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ
 - 2) หากใช้แล้วไม่สามารถควบคุมตัวเองได้
 - 3) เมื่อติดแล้วจะใช้ในปริมาณมากขึ้น
 - 4) ใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่มีอาการทางประสาท
2. ข้อใด**ไม่ใช่**ลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้เสพสารเสพติด
 - 1) ขยันทำงาน
 - 2) เกเร หนีโรงเรียน
 - 3) สติปัญญาเสื่อมถอย
 - 4) นิสัยก้าวร้าว ง่ายง่ายผิดกติ
3. นักเรียนกำลังไปเข้าห้องน้ำของโรงเรียน พบเพื่อนๆ กำลังสูบบุหรี่ แล้วชักชวนให้สูบบุหรี่ด้วย นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร
 - 1) เอาไว้ค่อยสูบวันหลัง
 - 2) ถ้ามีมากฝั่รงจะรับกลืน เาถึงจะสูบ
 - 3) เราให้สัญญากับแม่ไว้ว่าจะไม่สูบบุหรี่
 - 4) ดีเหมือนกัน วันนี้ยังไม่มีโอกาสไปซื้อเลย
4. การสูบบุหรี่**ไม่**ทำให้เกิดโรคใด
 - 1) โรคไข้เลือดออก
 - 2) โรคหัวใจ
 - 3) โรคมะเร็งปอด
 - 4) โรคถุงลมโป่งพอง
5. ข้อใดเป็นโรคที่เกิดจากการดื่มสุรา
 - 1) โรคหัวใจ
 - 2) โรคมะเร็งตับ
 - 3) โรคมะเร็งปอด
 - 4) โรคถุงลมโป่งพอง
6. ลักษณะอาการเยื่อจมูกมีเลือดออก ไตอักเสบ จนถึงพิการ เป็นผลจากการใช้สารเสพติดชนิดใด
 - 1) บุหรี่
 - 2) สารระเหย
 - 3) เฮโรอีน
 - 4) มอร์ฟีน
7. ลักษณะอาการของผู้เสพยาบ้า คือข้อใด
 - 1) ซึมเศร้า
 - 2) ง่วงนอน
 - 3) เหม่อลอย
 - 4) หวาดระแวง ประสาทหลอน
8. เพราะเหตุใดวัยรุ่นจึงติดสารเสพติดได้**ง่ายที่สุด**
 - 1) เครียด
 - 2) มีฐานะยากจน
 - 3) อยากรู้ อยากลอง
 - 4) ความเจ็บป่วยทางร่างกาย
9. การเสพยาเสพติด จะส่งผลเสียต่อตนเองในเรื่องใด**มากที่สุด**
 - 1) ชื่อเสียง
 - 2) สุขภาพ
 - 3) ทรัพย์สิน
 - 4) เศรษฐกิจ
10. ข้อใดคือวิธีการช่วยเหลือผู้ติดสารเสพติดให้แก่สมาชิกในครอบครัวที่เหมาะสม
 - 1) ไม่พูดคุยกับผู้ป่วย
 - 2) ห้ามผู้ป่วยออกจากบ้าน
 - 3) ให้กำลังใจผู้ป่วยในการเลิกสารเสพติด
 - 4) ถูกทุกข้อ
11. การป้องกันการติดสารเสพติดวิธีใดที่นักเรียนควรปฏิบัติ**มากที่สุด**คือข้อใด
 - 1) หาความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด
 - 2) ไม่ทดลองใช้สารเสพติด

- 3) ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 4) รักษาสุขภาพอนามัย
12. โครงการป้องกันสารเสพติดที่โรงเรียนดำเนินงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขเพื่อป้องกันสารเสพติดในโรงเรียนคือ โครงการใด
- 1) โครงการโรงเรียนสีขาว 2) โครงการต้นไม้คุณธรรม
3) โครงการโลกสวยด้วยมือเรา 4) โครงการกีฬาข้างเฝือก
13. จากการตามข่าวหนังสือพิมพ์ เรามักพบว่าผู้ที่เสพยาบ้าจะมีอาการคลุ้มคลั่ง จับผู้อื่นเป็นตัวประกัน เพราะเหตุใด
- 1) เพราะฤทธิ์ของยาบ้ามีผลต่อระบบประสาท ทำให้ประสาทหลอน
2) เพราะฤทธิ์ของยาบ้ามีผลต่อระบบหัวใจ ทำให้หัวใจเต้นผิดปกติ
3) เพราะฤทธิ์ของยาบ้ามีผลต่อระบบเลือด ทำให้ตัวซีด เกล็ดเลือดต่ำ
4) เพราะฤทธิ์ของยาบ้ามีผลต่อระบบทางเดินปัสสาวะ ทำให้ไตอักเสบ
14. ข้อใดไม่ใช่บทบาทของโรงเรียนที่จะทำให้เยาวชนปลอดภัยจากสารเสพติด
- 1) จับกุมผู้ค้าสารเสพติด 2) ให้ความรู้เรื่องสารเสพติด
3) จัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆ 4) ครูคอยเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักเรียน
15. ข้อใดไม่ใช่ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติด
- 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ทักษะการตัดสินใจ
3) ทักษะการดำเนินชีวิต 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์
16. เมื่อนักเรียนต้องการปฏิเสธเพื่อนที่ชวนเสพยาบ้า ควรแสดงวิธีการปฏิเสธอย่างไร
- 1) ชักสีหน้า 2) การพูดตัดบท 3) ใช้เหตุผลอื่นมาอ้าง 4) ใช้คำสุภาพนุ่มนวล
17. ข้อใดไม่ใช่ทักษะการสื่อสาร
- 1) การขอร้อง 2) การตักเตือน 3) การใช้ความคิด 4) การแสดงความชื่นชม
18. ข้อใดเป็นแนวทางในการป้องกันมิให้มีการใช้สารเสพติดในชุมชนที่ได้ผลดีที่สุด
- 1) จัดตำรวจหมู่บ้านคอยเฝ้าระวังผู้ติดยา 2) ให้ตำรวจช่วยกันรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด
3) จัดให้มีพระมาอบรมเรื่องการประพฤติดี 4) จัดกิจกรรมและให้ความรู้ด้านสารเสพติดแก่เยาวชน
19. วันงดสูบบุหรี่โลกได้ถูกกำหนดโดยองค์การอนามัยโลก โดยกำหนดให้ทุกวันที่เท่าใดของทุกปี
- 1) 31 พฤษภาคมของทุกปี 2) 31 กรกฎาคมของทุกปี
3) 31 สิงหาคมของทุกปี 4) 31 ธันวาคมของทุกปี
20. สุลักษณ์เพื่อนชวนให้ลองเสพยาไอซ์ จนเกิดความลังเลใจ แต่ก็อยากรู้เหมือนกันว่าเมื่อเสพยาแล้วจะเป็นอย่างไร แต่ใจหนึ่งก็กลัวว่าพ่อแม่จะรู้ หากนักเรียนเป็นสุพล จะตัดสินใจอย่างไร
- 1) ถ้าว่างก็จะไปเพื่อเอาใจเพื่อน 2) น่าจะลองเสพดูสักครั้งเพื่อเป็นประสบการณ์
3) ไม่ไปเพราะเป็นสิ่งไม่ดีและผิดกฎหมาย 4) ไปก็ได้เพื่อจะได้ทดลองอะไรใหม่ๆ

แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติเรื่อง สารเสพติด

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วประเมินตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้รับ
การประเมิน โดยประเมินให้ครบทุกข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. ยาเสพติดทำให้มีพลังในการทำกิจกรรมมากขึ้น				
2. การใช้ยาเสพติดเป็นการเข้าสังคมอย่างหนึ่ง				
3. การสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนดูเท่				
4. การเสพยาไอซ์ทำให้ผิวขาวใส และลดความอ้วนได้ดี				
5. การเสพยาบ้าทำให้ขยันมากขึ้น				
6. การเสพกัญชาไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ				
7. ยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด				
8. การทดลองเสพยาเพียงครั้งเดียวคงไม่ติดยาเสพติด				
9. ยาเสพติดช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้				
10. ถ้าอยากได้ผลการเรียนดี ต้องใช้ยาเสพติดในการเรียนกระตุ้นให้ขยัน				
11. การติดยาเสพติดทำให้สุขภาพทรุดโทรม				
12. คนที่ติดยาเสพติดจะสามารถเลิกได้ถ้ามุ่งมั่นตั้งใจ				
13. นักเรียนชอบคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด				
14. ยาเสพติดทำให้ผู้เสพขาดสติ				
15. ยาเสพติดทำให้ชีวิตมัวหมอง หมดอนาคต				
16. การเสพยาเสพติดทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง				
17. การเสพยาเสพติดทำให้ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลเสื่อมเสีย				
18. การเสพยาเสพติดทำให้เกิดปัญหาสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม				
19. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน้าที่ของทุกคน				
20. ผู้ที่ผลิตยาเสพติดเป็นผู้ทำลายประเทศชาติ				

แบบวัดพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับการปฏิบัติ

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 6-7 วัน / สัปดาห์

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 3-5 วัน / สัปดาห์

ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง หมายถึง นักเรียนได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 1-2 วัน / สัปดาห์

ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง นักเรียนไม่มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้นเลย

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัตินานๆครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
1. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา ไวน์ เบียร์				
2. นักเรียนสูบบุหรี่				
3. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มที่ผสมยาโปร ยาแก้ไอ ยาแก้แพ้ต่างๆ				
4. นักเรียนใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย				
5. นักเรียนใช้สารเสพติดเมื่อเกิดความเครียด ไม่สบายใจ				
6. นักเรียนใช้สารเสพติดเวลาอยู่ที่โรงเรียน				
7. นักเรียนไปเที่ยวกลางคืน เช่น สถานบันเทิง				
8. นักเรียนอยู่ใกล้ผู้สูบบุหรี่				
9. นักเรียนเห็นตัวอย่าง วิธีการใช้ยาเสพติด จากสื่อต่างๆ				
10. นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา เล่นดนตรี ช่วยเหลือทางไกลยาเสพติด				
11. ผู้ปกครองของนักเรียนตักเตือนไม่ให้นักเรียนยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
12. นักเรียนหลีกเลี่ยงคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด				
13. นักเรียนปฏิเสธเพื่อนที่ชักชวนให้ทดลองยาเสพติด				
14. นักเรียนหลีกเลี่ยงการมั่วสุมในแหล่งที่อาจนำไปสู่การใช้ยาเสพติด				
15. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติด				

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับสูงมาก
 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง
 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำ
 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับต่ำมาก

ประเด็นคำถาม	ระดับของคะแนน				
	1	2	3	4	5
1. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเกิด ความสนใจในการเรียนสู่ศึกษา					
2. นักเรียนชอบการแสดงบทบาทสมมุติ					
3. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนเข้าใจ เนื้อหาได้ดีมากขึ้น					
4. วิดีโอที่ครูใช้สอนมีเนื้อหาน่าสนใจ					
5. นักเรียนคิดว่าการส่งงานผ่าน google classroom มีความสะดวกและ ติดตามคะแนนได้					
6. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียนรู้ โทษของสารเสพติด					
7. การใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้นักเรียน เข้าใจวิธีการป้องกันการติดสารเสพติด					
8. วิธีการสอนที่ครูนำมาใช้ทำให้นักเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้ใน กรณีที่นักเรียนหยุดเรียน					
9. การเรียนการสอนแบบใหม่ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน					
10. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายได้โดยศึกษาจากสื่อ ออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					

ประเด็นคำถาม	ระดับของคะแนน				
	1	2	3	4	5
11. นักเรียนคิดว่าการเรียนการสอนแบบใหม่ควรนำไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ					
12. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเกมที่ดึงดูดความสนใจได้					
13. สื่อการสอนออนไลน์สามารถเข้าถึงได้ง่าย					
14. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเข้าใจง่าย					
15. แบบฝึกในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
16. วิดีโอที่ครูใช้สอนทำให้นักเรียนเข้าใจลักษณะอาการคนติดสารเสพติดมากขึ้น					
17. วิดีโอที่ครูใช้สอนทำให้นักเรียนเห็นโทษของสารเสพติด					
18. เนื้อหาที่อยู่ในสื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับเนื้อหาในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน					
19. มีความสมดุลในการเรียนรู้กับครูในชั้นเรียนและแบบออนไลน์					
20. การเรียนการสอนแบบใช้สื่อออนไลน์และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นระหว่างตัวผู้เรียน					
รวม					

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้
เรื่องสารเสพติด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	การพิจารณา
	1	2	3	4	5			
1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะอาการผู้ใช้สารเสพติดให้โทษ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้เสพสารเสพติด	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
3. นักเรียนกำลังไปเข้าห้องน้ำของโรงเรียน พบเพื่อนๆ กำลังสูบบุหรี่ แล้วชักชวนให้สูบบุหรี่ด้วยนักเรียนจะพูดว่าอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. การสูบบุหรี่ไม่ทำให้เกิดโรคใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5. ข้อใดเป็นโรคที่เกิดจากการดื่มสุรา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6. ลักษณะอาการเยื่อจมูกมีเลือดออก ไตอักเสบ จนถึงพิการ เป็นผลจากการใช้สารเสพติดชนิดใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. ลักษณะอาการของผู้เสพยาบ้า คือข้อใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8. การเสพสารเสพติด จะส่งผลเสียต่อตนเองในเรื่องใดมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
9. การเสพสารเสพติด จะส่งผลเสียต่อตนเองในเรื่องใดมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10. ข้อใดคือวิธีการช่วยเหลือผู้ติดสารเสพติดให้แก่สมาชิกในครอบครัวที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11. การป้องกันการติดสารเสพติดวิธีใดที่นักเรียนควรปฏิบัติมากที่สุดคือข้อใด	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ตาราง 3 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความ
เจตคติ เรื่องสารเสพติด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	การพิจารณา
	1	2	3	4	5			
1. ยาเสพติดทำให้มีพลังในการทำกิจกรรมมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. การใช้ยาเสพติดเป็นการเข้าสังคมอย่างหนึ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. การสูบบุหรี่ทำให้นักเรียนดูเท่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. การเสพยาไอซ์ทำให้ผิวขาวใส และลดความอ้วนได้ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5. การเสพยาบ้าทำให้ขยันมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6. การเสพยาไม่ใช่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. ยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8. การทดลองเสพยาเพียงครั้งเดียวคงไม่ติดยาเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9. ยาเสพติดช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10. ถ้าอยากได้ผลการเรียนดี ต้องใช้ยาเสพติดในการเรียนกระตุ้นให้ขยัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11. การติดยาเสพติดทำให้สุขภาพทรุดโทรม	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
12. คนที่ติดยาเสพติดจะสามารถเลิกได้ถ้ามุ่งมั่นตั้งใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13. นักเรียนชอบคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14. ยาเสพติดทำให้ผู้เสพยาขาดสติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15. ยาเสพติดทำให้ชีวิตมัวหมอง หมดอนาคต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

- 1.รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
- 2.หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
- 3.หนังสือยืนยันจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยที่ทำในมนุษย์
- 4.หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

1.รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1.1 อาจารย์กิริยา กุศลสง	อาจารย์กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)
1.2 อาจารย์จิตติมนต์ ทรงไทรย์	อาจารย์โรงเรียนไทยคริสเตียน ปรินญาโทหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
1.3 อาจารย์ดารณี คอประเสริฐศักดิ์	ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนปทุมคงคา
1.4 อาจารย์สกุลรัตน์ โรจนพรพิทักษ์	ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระการงานอาชีพและ
เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) โรงเรียนปทุมคงคา
1.5 อาจารย์กฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์	ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนบึงสามพันวิทยา
1.6 อาจารย์ปรียา บุญเขียน	ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนวัดพุทธบูชา

1.1 รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน

1. อาจารย์กิริยา กุศลส่ง อาจารย์กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
2. อาจารย์จิตติมนต์ ทรงไตรย์ อาจารย์โรงเรียนไทยคริสเตียน ปรินญาโทหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. อาจารย์ดารณี คอประเสริฐศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนปทุมคงคา
4. อาจารย์กฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์ ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบึงสามพันวิทยา
5. อาจารย์ปรีชา บุญเขียน ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนวัดพุทธบูชา

1.2 รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติด

1. อาจารย์กิริยา กุศลส่ง อาจารย์กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)
2. อาจารย์จิตติมนต์ ทองไตรย์ อาจารย์โรงเรียนไทยคริสเตียน วิทยาลัยสุทธและ
การสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. อาจารย์ดารณี คอประเสริฐศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนปทุมคงคา
4. อาจารย์กฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์ ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนบึงสามพันวิทยา
5. อาจารย์ปรียา บุญเขียน ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนวัดพุทธบูชา

1.3 รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมืออบทเรียนคอมพิวเตอร์ CAI เรื่อง สารเสพติด

1. อาจารย์กิริยา กุศลส่ง อาจารย์กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)
2. อาจารย์ดารณี คอประเสริฐศักดิ์ ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนปทุมคงคา
3. อาจารย์สกุรัตน์ โรจนพรพิทักษ์ ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระการงานอาชีพและ
เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์) โรงเรียนปทุมคงคา
4. อาจารย์กฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์ ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนบึงสามพันวิทยา
5. อาจารย์ปรียา บุญเขียน ข้าราชการครู ตำแหน่งครู กลุ่มสาระสุขศึกษาและ
พลศึกษา โรงเรียนวัดพุทธบูชา

2.หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

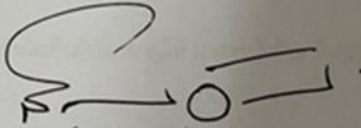
ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644
ที่ อว 8718.1/1440 **วันที่** 15 พฤศจิกายน 2562
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

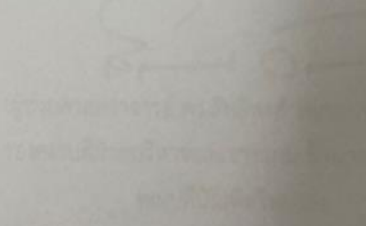
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวไอริน วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กิริยา กุศลส่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) สื่อ 2) แบบทดสอบ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 085 169 6545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไอริน วัฒนพานิช และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนนานนท์สกุล)
 รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

 Scanned with CamScanner

ที่ อว 8718/1๙๙1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยคริสเตียน

เนื่องด้วย นางสาวไอริน วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จิตติมนต์ ทรงไธรย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) สื่อ และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไอริน วัฒนพานิช และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 169 6545

CamScanner

ที่ อว 8718/1991

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา

เนื่องด้วย นางสาวไอริน วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางดารณี คอประเสริฐศักดิ์ และนางสาวสกุลรัตน์ ไรจนพรพิทักษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) สื่อ 2) แบบทดสอบ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไอริน วัฒนพานิช และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

Scanned with CamScanner
หมายเหตุ : สอนฯ กว. 8718/1991 ได้เพิ่มเติมนิเทศน์ต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 169 6545

ที่ อว 8718/1๙๙1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงสามพันวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวไอริน วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันtha ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวกฤติยาภรณ์ พันธุ์อาทิตย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) สื่อ 2) แบบทดสอบ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไอริน วัฒนพานิช และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 169 6545

Scanned with
CamScanner

ที่ อว 8718/1991

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

15 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพุทธบูชา

เนื่องด้วย นางสาวไอริน วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันtha ศรีศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาวปรีชา บุญเขียน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ทดสอบ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวไอริน วัฒนพานิช และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนพานิชกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 169 6545
Scanned with CamScanner

3.หนังสือยืนยันจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยที่ทำในมนุษย์

MF-04-version-2.0
วันที่ 18 ต.ค. 61

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวไอริน วัฒนพานิช

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา

รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-127/2562X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 5 กรกฎาคม 2562

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม 2562

ลงชื่อ.....
(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ลงชื่อ.....
(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-127/2562

4. หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/1849

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

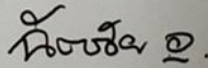
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคา

เนื่องด้วย นางสาวไอริณ วัฒนพานิช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 " โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา ศรีศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แบบทดสอบ เรื่อง สารเสพติด จำนวน 55 ข้อ และ 2) แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง สารเสพติด กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่อาคาร 7 ห้อง 731 โรงเรียนปทุมคงคา ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2562 ถึงเดือนธันวาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 169 6545

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวไอริน วัฒนพานิช
วัน เดือน ปี เกิด	16 มกราคม 2534
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2556 การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2562 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	259/201 ซ.ปรีดีพนมยงค์ 13 ถ.สุขุมวิท 71 แขวงพระโขนงเหนือ เขต วัฒนา